

Uppskriftir, klausur úr ýmsum dagblöðum, en mest úr
Tímaritinu Rétti c.a. 1923-1950, um heimsstríð, horfur
auðvaldi, Halldór Laxness, Sovétstjórnina, Jesús Krist o.fl.

Bjarni Benediktsson – Stjórnsmál – Dómsmálaráðherra – Þjóðviljinn – Réttur og bylting - Réttur

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Bréfa- og málasafn 1946-1953.
Askja 2-15, Örk 4

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Definisjon på en kosmopolitt i «Sovjet Encyclopedia». Utgaven for 1935: «Den som hevder at han ikke hører til noen enkelt nasjon, men betrakter hele verden som sitt hjem.»

Utgaven for 1949: «En person med upatriotiske, borgerlige meninger som hyklersk hevder at hele verden er et bestemt fedreland og som nekter å forsvare sitt eget land.» (— T. R. Fyvel i «The New Leader».)

helt fra 1880-årene var at arbeiderne og kapitaleierne har felles interesser, var han ikke tilhenger av noen solidarisk lønnspolitikk. Dette kommer særlig frem under behandlingen av teorien for akkordarbeid (s. 226). Men han anla heller ikke noe ensidig arbeidsgiversyn.

Tventimot understreket han sterkt at når først en akkord er fastlagt må ikke arbeidsgiveren slå den ned

Réttur, 1.hefti, 1930. Úr ritdómi Gunnars Ben.: Evisaga Jesú frá Nazaret.

bls. 309

"Séra Gunnar er laus af klafa trúarbragðanna."

bls. 311

"Þetta er í fáum dráttum hramsagan um byltingamanninn, verkalyósforingjann, Jesú frá Nazaret. En hryggilegasti þátturinn í sögu hans hefst þó ekki fyrr en hann er dáinn, þegar hann er gerður að trúarbragðahöfund og verður smám saman verkfæri í höndum þeirrar stéttar, er hann hataði og barðist gegn, verkfæri til þess að halda kúguðum lýð í þrælslegri/auðmýkt. Í 19 aldir hefur minning Jesú frá Nazaret verið svívirt í hverri kristinni kirkju.

Verkalyósforinginn, byltingarmaðurinn, bolschevikkinn, Jesú frá Nazaret, verður guð yfirstéttanna, arðræningjanna!-----
Sem betur fer eru trúarbrögðin sem óðast að missa tökin á fólkinu."

bls. 312

"Vonandi verður þessi bók til þess að hjálpa mörgum til þess að losa sig af klafa trúarbragðanna og skilja, að Jesú frá Nazaret stofnaði aldrei nein trúarbrögð. Þvert á móti var hann trúarbragðaandstæðingur. Hann var foringi

snú

Réttur, 1.hefti, 1930. Úr greininni: "Alþýðuverzlanir." eftir H.K.Laxness.

bls. 94-95.

"Eins og ég sagði áðan, er það allt of almenn skoðun, að til þess að koma áhugamálum sínum í framkvæmd, þurfi ekki annað en setja kross fyrir framan rétt nöfn, þegar kosið er, keppa að því að tryggja sér þingmeirihluta og kasta svo öllum áhyggjum upp á fulltrúana og ötulleik þeirra á hinum pólitíska vettvangi. Sumir álíta aftur á móti að eina ráðið til að framkvæma hugmyndir jafnaðarstefnunnar sé blóðug bylting og valdataka verkalyósins með ofbeldi. Mér dettur ekki í hug að afneita því að þetta kunní að vera hin viturlegasta aðferð í ýmsum löndum."

Réttur, 1.tbl., 1930. Úr gr: "Fyrsta ár mitt sem verkamaður í RB." eftir A. Kjærulf Nielsen.

bls. 32

"Nú hafa kjörskrár verið hreinsaðar, og nýjar kosningar í ýmsar bæjarstjórnir og sóknarnefndir farið fram í fylki þessu. Það er nefnt "að hreinsa kjörskrána", að strika út af þeim nöfn manna, sem ekki hafa atkvæðisrétt samkvæmt kosningarlögum, en hafa þó komið á þær með einhverju móti. Í RB hafa braskarar og storbændur og annar andbyltingasinnaður hluti þjóðarinnar ekki kosningarrétt. Í öðrum löndum munu það vera þessir flokkar manna, sem oft láta mikið til sín taka."

Réttur, 1.hefti, 1930: Úr greininni:

"Hin efnalega söguskoðun." eftir Brynj. Bjarnason.

bls. 14-15

Í sósíalistisku þjóðfélagi horfir þetta allt öðru vísi við. Menn hætta að líta á málin frá sjónarmiði einstaklingsins. Vilji mannanna verður skipulagður og menn finna, að þeir eru sjálfir þróunaröflin og að söguþróunin er á valdi þeirra. Menn finna sig ekki lengur háða neinum utanaðkomandi mætti og hætta því að trúá á mynduð, yfirnáttúrleg öfl. Trúarbrögðin hverfa."

Síðar á bls. 15

"Forystulið verkalýðsins á 20. öldinni, kommúnistaflokkarnir, gera allt, sem í þeirra valdi stendur, til að uppræta illgresi trúarbragðanna meðal verkalýðsins."

Réttur 1.-2.hefti 1927. Úr greininni:
"Kommúnisminn og bændur." eftir Brynj.Bj.
bls. 180

"Reynsla allra þjóða og allra stétta er sú, að kúgun verði aðeins brotin á bak aftur með valdi. En þessi almenna reynsla nægir ekki. Hver verður að læra af eigin raun. Stéttabaráttta íslensku alþýðunnar til sjávar og sveita mun verða til þess, að hún öðlast einnig þenna dýrkeypta lær-dóm. Varanlegar hagsmunabætur og framfar- möguleikar fást aðeins með þjóðfélags- byltingu."

Réttur, 1933. Úr greininni: "Sósíalismi eða fasismi." eftir Einar Olgeirsson.

bls. 210

"Leiðin til sósíalismans, til afnáms auð- valdsskipulagsins, það er okkar leið út úr kreppunni, og sú leið verður eingöngu farin með vögðarlausri dagurbaráttu verkalyðsins, vörn gegn hungurárásum auðvaldsins, sókn fyrir bættum líf skjörum. Og takmark þeirrar sóknar er verkalyðsbyltingin, sem leggur grundvöllinn að þjóðfélagi sósíalismans."

bls. 212

"Kommúnistaflokkurinn vill byltingu, af því hann vill sósíalismann og veit að honum verður ekki komið á öðruvísi, eins og reynslan í Rússlandi og Þýzkalandi best hefir sannað." Neðar á sömu bls.

"Þá verður verkalyðurinn einnig að búa sig til vopnaðrar uppreisnar, ef hann á að sigra. Að predika yfir honum friðsamlega breytingu auðvaldsskipulagsins, það er hlutverk þeirra manna, sem vilja teyma hann eins og lamb undir fallöxi fasismans."

bls. 216

"En byltingarhreyfing verkalyðsins er hvorki sigruð né kafð. Meðan lyddur "lýð- ræðisins" flýja og skríða í felur, talar

snú

fullhugi byltingarinnar, Dimitroff, hetju-
máli sínu og snýr réttarofsókn upp í sókn
gegn honum."

Réttur, 1933. Úr greininni: "Efling kommún-
ismans og andóf Jónasar frá Hriflu." eftir
Einar Olgeirsson.

bls. 92

"En verkamanna- og bændastjórn á Íslandi
myndi eiga hæk í horni, þar sem er fyrst
og fremst Sovétríki verkalýðs og bænda sem
nær yfir sjötta hluta jarðarinnar, og enn-
fremur hinn byltingasinnaði verkalýður
allra landa."

Réttur, 1932. Úr greininni: "Fangelsin
í Sovét-Rússlandi." eftir Björn Franzson.
bls. 217

"---Verkalýðsríkið verður auðvitað að
hefta frelsi þeirra manna, sem vilja kippa
fótunum undan því og koma aftur á fót auð-
valdsstjórn í landinu,-----"

Réttur, 1.hefti, 1931. Úr greininni:
"Stefna Kommúnistaflokks Íslands í
landbúnaðarmálum." eftir Brynj. Bjarnason.
bls. 169

"Til eru þeir bændur á Íslandi, sem
hafa fyllstu ástæðu til að taka aðvarðnir
"Tímans" og "Morgunblaðsins" um ógnir og
skelfingar kommúnismans alvarlega. Ótti
þeirra við Kommúnistaflokkinn er á fullum
rökum byggður."

Réttur, 1. hefti, 1931. Úr greininni:
"Frá Leningrad til Baku." eftir Aðalbj.
Pétursson.

bls. 42 (Sagt er frá hátíð í fylkinu
Dageistan.)

"Eru þar margar byltingarsinnaðar ræður
haldnar og við hvattir til að feta í fótspor
Dageistanbúa í því að brjóta okkur braut
til frelsisins með vopnum, sem sé hin eina
færa leið."

bls. 44

"Launastigin eru fjögur. Fyrst stjórnendur
og verkfræðingar, er hafa um 500 rúblur í
kaup á mánuði. Næst er það skrifstofufólk,
sem hefir 55-118 rúblur, og almennir verka-
menn 51-115 rúblur."

bls. 53

"En ég veit líka, að hinn fórnfúsi rúss-
neski verkalyður hefurekki eingöngu barizt
til sigurs, heldur mun hann og fús til að
berjast til varnar hinna björtu framtíð og
ekki vikna né víla, þó blóði einstaklinga
verði úthellt dropa fyrir dropa fyrir hina
græðandi framtíð heildarinnar.

Hamingjan fylgi þér, öreiganna föðurland!
Heill sé þér, göfuga öreigæska!
Lifi rússneski öreigalyðurinn!
Lifi heimsbyltingin!"

Réttur 1946.

bls. 65

Stalin: -"hinn mikli og válegi
stjórnmalaleikur, sem fylgismenn
hlutleysisstefnunnar leika, getur
endað með alvarlegum ~~h~~ hrakföllum
fyrir þá."

Réttur 1934. Kristinn E. Andrésón.

bls. 9

Þeirri kenningu er miskunnarlaust verið að berja inn í alþýðuna, að ríkið sé hlutlaus stofnun, er sjái jafnt fyrir hagsmunum allra þegna sinna.

Fulltrúar þess eru látnir njóta réttinda, helgi og virðingar umfram aðra menn.

Hver óþokki í lögreglubúningi er margfalt rétthærri en bóndi eða verkamaður við vinnu sína.

Réttur 1934. Kristinn E. Andrésón.

bls. 9.

Þegar yfirstéttinni stafar orðið hætta af samtökum verkalyðsins, fellur skyndilega hlutleysisgríman af ríkisvaldinu og grimmúðleg auðvaldsásjónan kemur í ljós. Þá er lögreglan, sem stofnuð var til að "halda upp friði og reglu", látin kæfa í blóði baráttusamtök alþýðunnar, að fyrirskipun auðvaldsins.

Réttur 1946. Ásgeir Bl. Magnússon:
Afvopnun Íslendinga.

bls. 108

Það er auðsætt, að Íslendingar
hefðu tæpast getað reist rönd
við dönskum her, þótt þeir hefðu
verið vopnaðir og samtaka. En
hitt er líklegt, að við ýmsu hefði
mátt sporna, auk þess sem þjóðinni
hefði eflaust glæðzt sjálfstraust,
ef hún hefði sjálf getað hrundið
af sér árásum erlendra ræningja
og blík máttarvitund eftt hana til
andófs gegn ágangi konungsvaldsins.

Réttur 1947. Jóhannes úr Kötlum.

bls. 138.

Forréttindastéttirnar og málpípur
þeirra hafa frá upphafi vega reynt
að telja fólkinu trú um, að það sé
bæði heimskt og illgjarnt, syndum
spilltur, volaður lýður, sem einskis
hafi að vanta nema fyrir það.

Réttur 1946.

bls. 126 & 7

"Á síðasta fundinum var það lagt til af hálfu sovétstjórnarinnar, að ef Finnar getu ekki fallizt á að leigja Rússlandi Hangö sem flotastöð, yrðu því leigðar til þessara afnota einhverjar eyjanna í grennd, Hermannsey, Kýrey, Hestey og Búsey og auk þess skipalagi í Lapvíkurhöfn. -----
Finnland getur ekki veitt erlendu ríki hernaðarstöðvar á landsvæði sínu og innan sinna landamæra. -----
Finniska stjórnin telur sig því ekki geta fallizt á þessa tillögu". -----
Vér vorum þá þeirrar skoðunar, að kröfur Rússa væru bæði eðlilegar og hófsamar, með hliðsjón af því ástandi, er þá ríkti í alþjóðamálum.

Réttur 1948. Jóhannes úr Kötlum.

bls. 33

Nú hefst glæsilegasti kaflinn í ævi Arnulfs Överlands.-----

Hann vegur að hræsni og rotnun auðvaldsþjóðfélagsins, ekki aðeins í ljóði, heldur og skörpum, hnittnum ádeiluritgerðum. Honum er nú unun að því að valda "opinberum hneykslunum". Hann ræðst á kristindóm og föðurland, jafnvel sjálfan þjóðsönginn, af einlægum viðbjóði á öllum hinum borgaralega yfirdrepskap.

Réttur 1948. Jóh. úr Kötlum

bls. 43

Arnulf Överland er orðinn alger stjórnleysingá í hugsun. Hann gerir engan greinarmun á byltingu og gagnbyltingu, nýsköpun og hrörnun, siðbót og afsiðun. Þegar til kemur stendur honum hjartanlega á sama um, hvort ofbeldið er beint gegn dauðu formá eða lifandi þróun, glæpamanni eða barni. Enn harmar hann fráfall nokkurra rússneskra valdamanna og herforingja, sem sátu að svikráðum við þjóð sína.

Réttur 1948. Jóhannes úr Kötlum.

bls. 36

Maður hefði vissulega getað vanst þess, að hin sameiginlega barátta gegn nazismanum hefði sannfært Överland um gildi þeirrar pólitísku einingar, sem hreinsanirnar skópu, og reyndist frumskilyrði sigursins í styrjöldinni.

Réttur 1947. Jóhannes úr Kötlum.

bls. 142.

Éins og það (afturhald allra tíða) hefur reynt að halda konum í félagslegri ánaðu með því að gefa þeim nóg af þúðri og varalit og segja síðan kurteislega: "damerne först", eins hefur það reynt að véla um listamennina og gera úr þeim eins konar fígúrur, með því að telja þeim trú um, að þeir væru allt öðrum lögmálum háðir en annað fólk.

Réttur 1947. bls. 150. Jóh. úr Kötlum.

Og þegar Tatjana Blagosklonova steig fram og flutti sinn angurbliða einsöng um ástina með rödd, sem einna helst líktist klæði úr silki og flauili, þá steig vitund manns titrandi á þetta klæði og flaug á því út í ævintýrið mikla, þar sem hinu mannlega virðast engin takmörk sett.

Réttur 1948. Jóhannes úr Kötlum.

bls. 29

Milli lífsskoðunar kapitalismans og lífsskoðunar sósíalismans er regindjúp staðfest. Það er djúpið, sem liggur milli villimannsins og félagsverunnar. Mjó brú liggur að vísu yfir þetta djúp. En á þeirri brú vill mörgum verða hált og svimgjarnt. Sumir snúa við og reyna að fíkra sig gætilega til sama lands. Aðrir missa fótanna og steypast í djúpið.

Réttur 1949. Brynjólfur Bjarnason.

bls. 21

Nú er kreppa á næsta leiti geigvænlegri en nokkur önnur, sem yfir auðvaldsheiminn hefur dunið.

Réttur 1948. Jóh. úr Kötlum.

bls. 109

Öll þrá, öll ást liðinna kynslóða
stígur nú upp úr blóði og sorg með
morgunsárinu og safnar glóðum elds
að trýni kapítalismans, þessarar
mannatu nútímans.

Réttur 1949. Jóh. úr Kötlum.

bls. 63

Þannig er þá hið marglofaða "vestræna
lýðræði" í framkvæmd: til þess að
hindra það sem allt veltur á, umráða-
rétt fólksins yfir atvinnutæki sínu,
er íhlutunarréttur atkvæðaseðilsins
gerður að blekkingu, skrípaleik, sem
á sér enga stoð í veruleikanum nema
sem falsaður áráður.

Réttur 1949. Br. Bjarnason.

bls. 43

Að nokkurri stund liðinni ~~þess~~
réðist lögreglan á mannfjöldann,
og flugu nú nokkrir steinar, sem
sumir lentu á ráðum þinghússins,
en fúleggjum og aur var kastað
að hvítliðunum, sem höfðu raðað
sér framan við húsið, bak við lög-
regluna.

Réttur 1949. Brynjólfur Bjarnason.

bls. 28.

Þegar Bandaríkin hafa beðið ósigur í
árásarstríði sínu og alþýða Evrópu hefur
sigrað að fullu mun hún ekki þola það,
að henni sé ógnað af amerískri herstöð
hér á landi. Ameríkumenn munu verða
hraktir héðan og íslenzka þjóðin mun gera
upp sakirnar við leppa ~~sin~~ þeirra.

Réttur 1949. Brynjólfur Bjarnason.

bls. 27

Ef til styrjaldar kemur, sem hamingjan forði okkur frá, þá munu þeir uppskera ósigur. Og ef þeir segja Sovétríkjunum stríð á hendur, hverju geta þeir búizt við nema rússnesku hernámi á sigruðu landi? Ef stríðsásingamönnum Bandaríkjanna tekst að kasta heiminum út í styrjöld, þá eiga þeir óá gur vísan. Það verður hverjummanni ljóst, sem fylgist með því, sem nú er að gerast í heiminum. Á móti sér munu þeir hafa ríki sem telja 800 milljónir manna á samfelldu landsvæði, alla leið frá Berlín austur að Kyrrahafi og suður á Austur-Indland, búin hinum öflugustu vopnum nútímans og byggð þjóðum, sem allt eiga að verja og allt munu leggja í sölurnar. Á móti sér hafa þeir alþýðu Vestur-Evrópu og íbúa nýlendanna

Réttur 1949. bls. 198

Kreppan er byrjuð í Bandaríkjunum. Uppdráttarsýki auðvaldsins er farin að hafa sín áhrif í þessu ríkasta landi heims. En efnahagsþróunin heldur áfram í Sovétríkjunum með sívaxandi hraða.

Réttur 1949. Albert Olsen, prófessor
í sagfræði við Hafnarháskóla.

Prófessor Blackett (enskur nóbelsverð-
launamður) telur samkvæmt þessu, að
nægur iðnaður og mannaflí verði eftir
til þess að ráðstjórnarherir geti farið
allra sinna ferða um Evrópu og megnið
af Asíu. Bandaríkin yrðu þá að láta
sprengjum rigna á borgir og iðjuver
þeirra landa sem Rússar hefðu hertekið,
en við þær skúrir myndi vaxa hatur til
Bandaríkjamanna og margar þjóðir sam-
einast á móti Bandaríkjamönnum. Flug-
floti Ráðstjórnarríkjanna myndi ráðast
á bandarískar borgir með þungum ~~sprennum~~
sprengjum og sýklahernaði.

Réttur 1949. bls. 200.

Stórfelld, skipulögð, vaxandi viðskipti
Íslands við sósíalístísku löndin, myndi
skapa möguleika fyrir sífelldar, óslitnar
framfarir hér á landi og losa Ísland
út úr kreppu, sem ella myndi eyðileggja
það fjárhagslega.

Réttur 1950.

bls. 110.

Vegna velgengni í iðnaðinum og til-
tölulega auðunninna sigra í kjara-
baráttunni, tóku hægfara menn meðal
sósíaldemókrata að neita nauðsyninni
á ósattanlegri stéttabaráttu og
sósíalistískri byltingu. ....

Bebel gerði sér grein fyrir öllum
hinum aðsteðjandi hættum og lýsti
ásamt öðrum foringnum flokksins
miskunnarlausu stríði á hendur
hinum hægfara.

Réttur 1950.

bls. 129

Nokkur mismunur var á því í hinum ýmsu
þorpum hversu mikilli þvingun var beitt
við þá foreldra sem síður vildu sjá af
börnum sínum, og fór þetta eftir skap-
lyndi stjórnmalafulltrúans á hverjum
stað. Í þorpum sem studdu skæruliðana
voru foreldrarnir auðvitað látnir á-
kveða sjálfir hvort flytja skyldi börnin
úr landi eða ekki. Hinsvegar barðist
faðirinn undantekningarlaust í her skæru-
liðanna, og þá greip móðirin feginn
hendur þetta tækifæri til að sjá barni
sínu borgið. Í þorpum sem voru óvin-
veitt skæruhernum, hvort sem það voru
í miðju hinu "frelsaða" landsvaði eða
á mörkum þess lands sem Apenustjórnin
réði yfir, er lítill vafi á að annari
aðferð var beitt og raunverulegt út-
boð framkvæmt.

Réttur 1952. Einar Olgeirsson.

bls. 47

Og verkalyðurinn er herinn, sem heyr þá baráttu, og setur heiminum þau lög, sem skáldin ortu um og dreymdi.

Réttur 1950.

bls. 288

Ríkisstjórn Íslands er þátttakandi í Kóreustyrjöldinni og hefur lýst yfir fullu fylgi við árás Bandaríkjanna á þessa fjarlægðu þjóð og fulltrúar Íslands á þingi sameinuðu þjóðanna eru þægustu atkvæðatól hinna hláturmildu stríðsherra fyrir vestan haf. Svo furðuleg hafa orðið örlög þeirrar þjóðar sem fyrir hálfu sjöunda ári endurreisti lýðveldi sitt eftir sigursæla frelsisbaráttu gegn erlendri kúgun, á svo kynlegan hátt minnst íslenska ríkisstjórnin morðs Jóns Arasonar og sona hans.

Réttur 1937.

bls. 280

Ef konan vinnur einng, eru ~~tekur~~ tekjur fjölskyldunnar helmingi hærri. Með þessum launum er afkoman strax nokkuð önnur. Það er hægt að veita sér ýmsan óparfa og safna fyrir fötum. Slík fjölskylda hefir nóg að eta og drekka og noga peninga til að eyða í frítímum.

Réttur 1934. Kristinn E. Andrésson.

bls. 10

Því að ríkisvaldið er ekkert annað en verkfæri í höndum yfirstéttarinnar til þess að viðhalda kúguninni á verkalyðnum og berja niður ~~því~~ samtök hans.

Réttur 1934. Kristinn E. Andrésson.

bls. 10

Einna greinilegast kemur þetta fram í skólunum. Þar er viðhaldið skrálnuðum og útdauðum yfirstéttarhugmyndum með lögskipuðum fyrirmælum. Þar er lærdómurinn slitinn út úr lífrænu sambandi við veruleikann, þar er frá byrjun komið inn hinni skaðlegu greining milli efnis og

anda, verklegra og menningarlegra starfa. Verkalyðsbörnin eru þar lokuð frá stétt sinni, reynt að innræta þeim dýrkun á verkalyðskúgurum og lítilsvirðing fyrir hlutverki alþýðunnar í þróun sögunnar. Þröngvað er inn í vitund þeirra ýmsum yfirstéttaróskum og gyllt fyrir þeim óhöfslíf hennar, beinlínis og óbeinlínis

Réttur 1934. Kristinn E. Andrésson.

bls. 11

Þegar verkalyðnum er lífsnauðsyn að herða baráttuhug sinn og einbeita kröftunum að dægurmálum sínum, þá er þægilegt yfirstéttinni að eiga nóg ábyrgðarlausra þjóna til þess að prédika kærleika og frið, fegurð glæpanna, dásemd þjónningarinnar og eilíft líf.

Þegar verkalyðnum er brýnasta nauðsyn að skilja gildi heimssamtaka sinna, þá kemur auðvaldiðu vel að eiga noga sjálfböðaliða, hlutlausu út í fingurgóma, til þess að sýna fram á helgi föðurlandsástarinnar, dýrð þjóðernisins, göfgi kynstofnsins eða aðra slíka höfuðóra.

Réttur 1934. Kristinn E. Andrésson.

bls. 1/2. 12-13

Ef íslenskt alþjóða á endanlega að verða frjáls, ef þúsund ára kúgun hennar á endanlega að linna, þá verður hún að ganga sömu leiðina og stéttarsystkini hennar á Rússlandi, steypa með eigin samtökum auðvaldinu af stóli, taka ríkisvald, framleiðslutaki og menningartaki í eigin hendur, til þess að geta hafið sköpun nýrrar menningar. Því að það er hið mikla hlutverk hennar.

Réttur 1934. Björn Franzson.

bls. 49

Aðdáunin, hrifningin, eldmóðurinn, sem uppreisn austurríksku verkamanna hefir vakið í brjósti stéttarbræðra þeirra um víða veröld - það er sá háski, sem auðvaldinu tekst ekki að fara í bönd, þrátt fyrir stundarsigurinn í Austurríki.

Réttur 1934 Björn Franzsen

bls. 49

Verkalýður Parísarborgar býr sér til góttuvígi og berst hinna fræklegustu baráttu gegn fasisma og spillingu auðvaldsskipulagsins dagana 6.-12. febrúar. Dagana 12.-17. febrúar riðar austurríkska auðvaldið fyrir átökum einhverrar hinna ógleymanlegustu uppreisnar verkalýðsins, er sögur fara af. Blika hins nýja tímabils byltinga og styrjalda færast ógnandi yfir kvöldhimin auðvaldsskipulagsins.

Réttur 1934 Björn Franzson.

bls. 49

Hin stórkostlega þýðing hinnar völdugu uppreisnar austurríkska verkalýðsins dagana 12.-17. febrúar er framar öllu öðru fólgin í því, að verkalýðspúsundirnar koma þar fram á sjónarsviðið í sjálfstæðri baráttu, taka að brjótast undan áhrifum hinnar sósíaldemokratisku "endurbótastefnu", rífa til grunna hinna maðksmagna hugmyndaheim stéttafriðar og borgaralegs lýðræðis og fylkja sér - að vísu sjálfkrafa og ómarkvíst að mestu leyti - undir hið blaktandi merki byltingarinnar.

Réttur 1934. Björn Franzson.

bls. 57

Kommúnistar reyndu hvarvetna að stofna til sameiginlegra baráttusamtaka, gripu sjálfir til vopna og leituðust við að gefa uppreisninni þá byltingasinnuðu stefnu, sém ein gat leitt til sigurs.

Réttur 1934. Úr sögu eftir Halldór Stefánsson.

bls. 78

Þar stendur varalögreglan. Það er trygging ríkisvaldsins, tæki yfir stéttarinnar til þess að kúga með alþýðuna.

bls. 80

Stökk samt einn kommúnistinn upp á kassa og tók að halda sömu ræðuna yfir lögreglumönnum og félagi hans hafði gert kvöldið áður. En slíkar ræður eru brot á friði og reglu, svo tveir lögregluþjónar ráku hann niður af kassanum og börðu hann niður í götuna, spörkuðu þar í hann og héldu áfram að berja hann liggjandi.

Réttur 1934.

bls. 115

Meðan sósiálfasistar velja sér leiðina yfir í herbúðir fasismans, velur verkalyður allra landa leið rússneska verkalyðsins, leið stéttarbaráttunnar.

Réttur 1934. 1. maí á Rauða torginu eftir Kristinn E. Andrésson.

bls. 124.

Og skyndilega fer titringur um fjöldann, og húrrahropin kveða við. Stalin hafði gengið upp á leghöll Lénins, klukkuna vantaði 10 mínútur í 10. Tveim mínútum síðar kom foretí líðveldanna, Kalinin, síðan hver af öðrum, þar á meðal Dimitroff. Úr heimi auðvaldsins höfðu okkur þótt Sovétríkin svo fjarlæg, nú vorum við komnir í hjartastað þeirra, svo öruggir og hamingjusamir, með Stalin og Dimitroff við hlið okkar. Það fundum við, en enginn tími var til að gera sér þess grein.

Réttur 1934. Kristinn E. Andrésson:

1. maí á Rauða torginu.

bls. 124 - 125.

Síðan var hermashinn leikinn, og tíglarnir á Rauða torginu tóku að bærast, fylkingarnar byrjuðu að streyma að leghöll Lenins, fram fyrir forustumenn sína og síðan meðfram áhorfendaröðunum og út af Rauða torginu, allar tegundir hersins, hver af annari, landvarnarher, sjóher,

flugher, fótgöngulið, riddaralið, stórskotalið með vélbissur, fallbyssur, bryndrekar, stórkostlegra og ~~stórkostlegri~~ stórkostlegra, þar til yfir tók, þegar flugvélararnar runnu upp í fleygmyndaðri fylking, 9 og 9 í hóp, hundrað eftir hundrað, unz himininn dökknaði af sveim þeirra. Er þytur þeirra blandaðist saman við skrölt bryndrekanna, fannst manni Rauða torgið komið á hreifingu og jörð og loft skjálfa.

Réttur 1934. Kristinn E. Andrésson:
1. maí á Rauða torginu.

bls. 126

Setjið þið þeim, sem þið sendið á Rauða torgið í Moskva, hinar og aðrar reglur. Takið þið þeim vara fyrir því, að tynast í milljónumum. Skipið þið þeim, að varðveita sjálfstaði sitt. Já, gefið þið þeim öll þessi fyrirmáli. En treystið þið fyrir alla muni ekki, að þau verði haldin. Víst er ytri mynd 1. maí stórkostleg, en sterkara er innra líf hans. Sæðkraft þess er enginn sendinefndarmaður fær um að standast.

Réttur 1934. Björn Franzson.

bls. 151

Í Astúríú, aðaliðnaðarhéraði Spánar, náði byltingin sínum glæsilegasta há-
tindi - enn ein sönnun fyrir þeim
höfuðsannindum marxismans, að verka-
lýðurinn verður og hlýtur að hafa
forystuna í frelsisbaráttu allra kúg-
aðra. Í hálfan mánuð var hið mikla
námahérað algerlega á valdi uppreinsar-
manna. Í 15 daga blakti fáni byltingar-
innar yfir þessu nýja ríki verkalýðs-
ins, hinni ógleymanlegu Sovét-Astúríú.

Réttur 1934. Björn Franzson.

bls. 156 - 7.

Ef við berum byltinguna í Astúríú
saman við febrúarbyltinguna í Austur-
ríki, þá getur engum dulizt, hversu
hin fyrrenfnda stendur á miklu herra
stigi, bæði að baráttuaðferð og
pólítísku inntaki. Þrátt fyrir ein-
staka mistök og pólítískar villur,
var það hin hreinræktaða öreigabylt-
ing þó í öllum sínu almætti, sem í
hálfan mánuð fladdi yfir Astúríú.
Verkalýðurinn í Astúríú forðaðist
höfuðvillu austurísku uppreinsar-
mannanna, sem fólgin var í vanrækslu
sóknarinnar, einbeitingu baráttunnar
á vörnina eina saman. Byltingamenn-
irnir í Astúríú réðust þegar á hjarta-
stöðvar ríkisvaldsins, hermanskálana,
vopnabúrin, bankana o.s.frv. Þeir
handtöku auðmennina, lýstu yfir eigna-
rétti verkalýðs og bænda á jörð og
framleiðslutækjum.

Réttur 1934. Björn Franzson.

bls. 157

Kúba - Austurríki - Astúría - þessi stífgandi í byltingarhreyfingu verkalyðsins (að kínversku byltingunni ógleymdri!) sýnir áþreifanlegar en allt annað sannindi þeirrar staðhæfingar Alþjóðasambands kommúnista, að nýtt tímabil stórkostlegra verkalyðsbyltinga sé nú að færa yfir heiminn.

Réttur 1935. Einar Olgeirsson.

bls. 10

Atvimmuleysisbardagarnir í Reykjavík 7. júlí og 9. nóv. 1932 og 1933, sjómanna kaupdeilan í Vestmannaeyjum, Novuslagurinn á Akureyri í mars 1933, Díömuslagurinn 22. sept. 1933, Borðeyrabardaginn á Siglufirði og Akureyri 1934, - allt eru þetta harðvítugustu átök hinna andvígu stétta, skætur á undan höfuðorustunni, aflraunir þeirra andstæðu aflan, sem úrslitahriðina heyja.

Réttur 1935. Einar Olgeirsson.

bls. 12.

- og öll þessi barátta er háð með samstilltri samfylkingu undir forustu þess eins flokks, sem leitt hefir í hagsmunabaráttunni undanfarið, og vísar nú leiðina um hvert fara skuli, Kommúnistaflokksins, - þá er stund byltingarinnar slegin, runnið upp valdatímabil verkalyðsins, þegar hann í bandalagi við allar fátækar og kúgaðar undir- og millistéttir byltir auðmannastéttinni, afnemur eignarétt hennar á framleiðslutakjunum, fær þau verkalyðnum í hendur og gerir hann þar með frjálsan, en afnemur um leið hringavaldið og bankaauðvaldið, sem nú þjakar smábændur, smáútvegsmenn og millistéttir þajanna.

Réttur 1935. Kristinn E. Andrésson:

Ritdómur um "Og björgin klofnuðu" eftir Jóh. úr Kötlum.

bls. 30.

Það er af engum skilningi sprottið, heldur þú pólitískri illkvittni, er menn vilja kenna kommúnistiskum sköðunum höfundarins um smekkleysur og galla sögunnar. Slikt er tímamóta-einkenni og bera einmitt vitni þess, að skáldið hefir ekki unnið sig/til fram kommúnistisks öryggis. Fullgildur kommúnisti latur ekki orð sín litast svo af tilfinningum. Hjá honum er hiti tilfinninganna runninn saman við köld rök skynseminnar. Og sízt bregst honum sjón á samhengi og heildarmyndum lífs og veruleika. Sökum sinna raunhæfu sjónarmiða eru það kommúnistarnir einir, sem lýst geta veruleikanum á sanna og hlutlausan hátt. Aðrir verða að dylja eða ganga duldir sannleikans um hlutina. Það er því kommúnistanna að

skapa listaverkin, sem fela sann-
leikann í sér..... Misbrestir
á sögu Jóhannesar stafa síður en
svo af kommúnistiskum skoðunum, heldur
af annmörkum hins gamla tíma, sem svo
djúpt voru greyptir í vitund skáldsins,
að þeir vörnuðu því þess að hafa til-
einkað sér sjónarmið kommúnismans í
nógu ríkum mæli.

Réttur 1935. Brynjólfur Bjarnason:
Samfylking -- ráðið, sem dugar.
Strax að afloknum kosningunum, sendi
Kommúnistaflokkurinn Alþýðuflokknum
samfylkingartilboð, þar á meðal var
þetta eitt af því sem átti að koma
sér saman um.

bls. 37.

Ríkislögreglan verði tafarlaust af-
numin.

Réttur 1935. Brynjólfur Bjarnason.

bls. 45.

Allsherjarverkfalls-vopnið er vitaskuld ekki vopn, sem verkalýðurinn beitir í sinni dagelgu baráttu. Það er vopn, sem hann notar á úrslitasundum, og ásamt hinni vopnuðu uppreisn er það hæsta stig stéttabaráttunnar. En meginregla hinnar byltingarsinnuðu bardaga- aðferðar er engu að síður alltaf hin sama. Það er verkalýðurinn, sem setur kostina, snýr vörninni upp í sókn, og beitir vopnum samtakanna í hvert skifti í samræmi við það, sem um er barist, og þau skilyrði, sem fyrir hendi eru.

Réttur 1935. Brynjólfur Bjarnason:

Samfylking -- ráðið, sem dugar. Úr ályktun á ráðstefnu Kommúnistaflokksins í marz.

bls. 48.

En sú barátta verður að vera í því fölg- in að sannfæra Alþýðuflokksverkalýðinn um nauðsyn stéttarbaráttunnar gegn hungurárásunum og auðmannastéttinni, ekki aðeins í orði heldur líka fyrst og fremst í verki, og sanna fyrir þeim, að kenning KFÍ um stéttabaráttuna með v alda- töku verkalýðsins að takmarki hafi nú sýnt sig rétta, en kenning sósíaldemó- kratísku foringjanna um stéttasamvinnu og endurbætur auðvaldsskipulagsins hafi nú leitt til hrunsins og eymdarinnar, er við sjáum.

Réttur 1935. Björn Franzson.

bls. 110.

Við undirritun sáttmálans milli Frakklands og Sovétríkjanna í París 2. maí batnaði stórum taflstaða friðarins gagnvart stríðsstefnu þýzka fasismans.

Aðalinntak fransk-rússneska sáttmálans er það, að ef annað ríkið verður fyrir hernaðarárás af hálfu ~~þýzka~~ Evrópuríkis, án þess að hafa gefið til þess tilefni, þá ber hinu tafarlaust að grípa til vopna og veita því lið.

Sáttmáli þessi á ekkert skylt við hin venjulegu hernaðarbandalög stórveldanna. Hann er auðvitað alls ekki gerður í ársartilgangi. Honum er yfirleitt ekki beint gegn neinu sérstöku ríki.

Réttur 1935. Einar Olgeirsson: Verkalýðsbylting á Íslandi.

bls. 125.

Með árás á sósíalistískt Ísland myndi England þverbrjóta allar alþjóðareglur, stofna heimsfriðnum jafnvel í hættu og brennimerkja sjálft sig sem standandi á álíka stigi í alþjóðamálum og t.d. Japan, sem ~~þýzka~~ Þjóðabandalagið hefir orðið að fordæma.

Sovétlýðveldin eru nú orðin eitthvert hið sterkasta vald alþjóðlega séð. Við þau myndi verkamanna- og bændaríkið Ísland strax komast í náið samband, og England væri nauðbeygt að taka tillit til þeirra.

Réttur 1935. Einar Olgeirsson: Verka-
lýðsbylting á Íslandi.

bls. 128.

Aðferðin til þess er að mynda nú þegar
volduga, einhuga samfylkingu verkalýðs
og millistétta til baráttu fyrir lífs-
hagsmunum þeirra og til verndar lýðræðis-
legum og þjóðernislegum réttindum þeirra
gegn fasisma og auðvaldi, innanlands og
utan. Lokatakamark þeirrar fjöldahreyfing-
ar, sem slíkt samfylking byggðist á og
sjálf efldi, yrði valdataka alþýðunnar,
myndun Sovétstjórnar á Íslandi. Sú stjórn
yrði líka fyrsta stjórn landsins, sem
kæmi fram út á við fyrir raunverulega
sjálfstætt land, sakir byltingarinnar inn
á við, sem gert hefði alþýðuna frjálsa,
og sakir bandalags síns við Sovétríkin og
verkalýðshreyfingu annarra landa, sem ~~gerði~~
gerði Sovétstjórn á Íslandi að valdi, er
taka yrði tillit til, eins og hún ætti
kröfur til.

Réttur 1935. Einar Olgeirsson.

bls. 171.

Og þess vegna lítur íslensk alþýða
nú meir og meir á það land, þar sem
frelsisbarátta undirokaðra stétta og
þjóða þegar héfir sigrað, á Sovétríkin
sem vantanlegan voldugasta bandamann
sinn, sem höfuðvígi verkalýðshreyfingar
heimans, sem bezta vin og verndara smá-
þjóðanna, sem stórveldin atla að gleypa.

Réttur 1935.

bls. 186.

Hinn völdugi vilji hinnar alþjóðlegu
verkalýðsstéttar til baráttueiningar
færist í aukana. Byltingarhreyfing-
in í nýlendunum og Sovétbyltingin í
Kína breiðast meir og meir þannig, að
byltingaröflin magnast.

Réttur 1935.

bls. 190.

Með tilliti til hinnar gífurlegu hættu,
sem fasisminn er fyrir verkalýðsstéttina
og þess, sem hún hefur áunnið, fyrir
allt vinnandi fólk og frumstaðustu rétt-
indi þess, fyrir friðinn og frelsi þjóð-
anna, lýsir VII. þing Alþjóðasambands
Kommúnista yfir því, að myndun baráttu-
samfylkingar verkalýðsins er næsta og
þýðingarmesta verkefni hinnar alþjóð-
legu verkalýðshreyfingar á núliðandi
þróunarstigi sögunnar.

Réttur 1935. Ályktun VII. Alþjóðasamb.
Kommúnista.

bls. 190

Til þess að koma af stað viðtakri fjölda-
hreyfingu, þarf að velja þau kjörorð,
beita þeim baráttuaðferðum, sem samsvara
lífsþörfum fjöldans og baráttugetu hans
á hverju stigi þróunarinnar.

Réttur 1935. Ályktun VII. Alþjóðasamb.
Kommúnista.

bls. 191

Um leið og verkalyðsstéttin er búin
undir hin hröðu skifti baráttu-mynda
og aðferða með breyttum aðstæðum, er
nauðsynlegt að skipuleggja, eftir því,
sem hreyfingin vex, umskiftin frá vörn
til sóknar á hendur auðvaldinu og stefna
að því að skipuleggja pólítísk fjöldaverkef
föll, en óhjákvæmilega verður að tryggja
þátttöku þýðingarmestu fagfélaga lands-
ins í þeim.

Réttur 1935. Ályktun VII. Alþjóðasamb.
Kommúnista.

bls. 191

Án þess að leggja nokkurt andartak niður
hina sjálfsögðu kommúnistisku fræðslu-
starfsemi, skipulagningu og hervæðingu
fjöldans, verða kommúnistar að keppa eftir
sameiginlegum átökum með sósíaldemókrötum
flokkunum, endurbótasinnuðu fagfélögunum
og öðrum félagsskap vinnandi stétta gegn
stéttaróvinum verkalýðsins, í því skyni
að greiða verkalýðnum götu til samfylking-
arinnar.

Réttur 1935. Ályktun VII. Alþjóðasamb.
Kommúnista.

bls. 196

Í hinni pólítízku kreppu, þegar yfirstétt-
irnar megna ekki lengur að sigrast á
hinni hraðvaxandi fjöldahreyfingu, verða
kommúnistar að setja fram grundvallandi
byltingarkjörorð (t.d. eftirlit með fram-
leiðslunni, bönkunum, upplausn lögregl-
unnar og stofnun vopnaðs verkamannavarð-
liðs í stað hennar o.s.frv.), kjörorð,
sem miði að því að veikja enn meir vald
burgeisastéttarinnar á sviði atvinnulífs
og stjórnmála, auka mátt verkalýðsstétt-
arinnar, einangra málamiðlunarflokkana og
leiða verkalýðinn beint til byltingar-
sinnaðrar valdatöku.

Réttur 1935. Ályktun Alþjóðasamb.

Kommúnista.

bls. 202.

Þingið leggur sérstaklega mikla áherslu á, að hið eina, sem tryggt getur almenna hervæðingu hins vinnandi fjölda til sameinaðrar baráttu, gegn fasisma og kapítalisma, er framhaldandi alhliða styrking kommúnistaflokkanna sjálfra, aukin beiting framtaks þeirra, pólitík þeirra grundvölluð á kenningum Marx og Lenins og rétt sveigjanleg baráttuaðferð þeirra, sem lögð sé eftir aðstæðunum og skiftingu stéttaraflanna í hvert sinn.

Réttur 1935. Ályktun Alþjóðasamb.

Kommúnista.

bls. 204.

Ennfremur krefst hún af Kommúnistaflokkinum harðvítugrar baráttu gegn hverskonar viðleitni til að draga fjöður yfir grundvallarmismun kommúnisma og endurbótastefnu, gegn minkandi gagnrýni á sosialdemókratismanum, sem kenningu um og framkvæmd á samvinnu gegn þeim tálhugmyndum, að hægt sé að framkvæma sosialismann á friðsamlegan og löglegan hátt, gegn því að reiða sig á vélgengi og á sjálfkrafa breytingar, hvort heldur er um að ræða kollvörpun fasismans eða myndun samfylkingarinnar, gegn rýringu á hlutverki flokksins og gegn hinu smávægilegasta hiki á úrslitastund.

Réttur 1935.

bls. 206.

"Sigur byltingarinnar kemur aldrei af sjálfu sér. Hann krefst undirbúnings og baráttu. En undirbúið sigurinn og náð honum, getur aðeins sterkur byltingarsinnaður verkalýðsflokkur". (Stalin).

Réttur 1935. Skúli Guðjónsson: Ís-
lenzkur bóndi.

bls. 207

Í bernsku voru honum kenndar bænir, sem lögðust yfir sál hans, eins og svartir skuggar. Á sunnudögum var hann pyntaður með húslestrum og þegar hann var orðinn læs, var hann kvalinn með Helgakveri.

Réttur 1935. Kristinn E. Andrésson:

1. maí á Rauða torginu.

bls. 124.

Með ósegjanlegri eftirvæntingu biðu menn þess, að klukkan yrði 10, allra augu horfðu í áttina til Kreml, þaðan er Vorosjiloff, foringja Rauða hersins, var von. Og Kremlklukkan hóf slagið, síðan högg fyrir högg, eins rólega og ekkert væri um að vera, máskæ til að storka ópolinmæði okkar, og loks, er 10. höggið dó út, kom Vorosjiloff þeyssandi á dökkrauðum hesti. Þar með hófust hátíðahöldin 1. maí. Vorosjiloff þeysti meðfram öllum herdeildunum og ávarpaði hverja fylking fyrir sig, og er því var lokið, lét hann gæðinginn sinn af hendi og steig upp á grafhýsi Lenins.

Réttur 1936. Halldór Kiljan Laxness.

bls. 144.

Þess er ekki að dyljast, að með breyttum aðstæðum í stjórnmálum heimsins, hér ekki síður en annarsstaðar, hefir Kommúnistaflokkurinn hvarvetna tekið upp breyttar aðferðir, að minnsta kosti í orði kveðhu.

Réttur 1936. Halldór Kiljan Laxne ss.
bls. 145.

Síðan fasisminn varð yfirvofandi í hverju landi, hefir áróður kommúnista um gagngera byltingu á skipulagi auðvaldsins ekki verið tímabær, enda þótt slík bylting hafi kannske aldrei staðið öllu nær en einmitt undir fasismanum. Hið fyrsta einkunnarorð á stefnuskrá Kommúnistaflökksins er nú lýðræði.

Réttur 1936. Kristinn E. Andrésson.
bls. 155.

Greinin (þ.e. Ossietzky og friðarverðlaunin) er sérstaklega lærdómsrík þeim lýðræðissinum, sem fjargviðrast út af dauðadómunum í Sovétríkjunum yfir mönnum, sem setið hafa á svikráðum við lýðveldið þar.

Réttur 1936. Björn Franzson.

bls. 184.

Sjlfur er Trotzky utan gripviddar rétt-
vísinnar og getur því frakkur neitað
öllum áburði.

Réttur 1936. Kristinn E. Andrésson.

bls. 189

Og hvernig gat hann (þ.e. André Gide)
dvalið svo meðal rússnesks fólks, horft
í svip þess, heyrt á tal þess (þó ekki
skyldi hann nokkurt orð), að það gæfi
honum ekki innsýn í þann nýja heim ein-
staklingsþroskans, er hann sjálfur hafði
alltaf þráð?

Réttur 1937. Einar Olgeirsson.

bls. 4-5

En jafnframt verður vögðarlaust að af-
vopna burgeisastéttina, gera upptak öll
vopn fasista nna og banna sveitir þeirra,
- og hreinsa til í lögreglunni, þannig að
hún sé lýðræðinu trygg. Með því að ~~hafa~~
hreinsa þannig til í tíma, getur íslenska
lýðræðið hindrað borgarastyrjöld auðvalds-
ins, áður en það nær að hefja hana og
leiða allar skelfingar hennar yfir land
vort og þjóð.

Og samtímis þessu verður að tryggja sam-
hönd landsins við önnur lýðræðislöng svo
vel, að erlendir fasistar megni heldur
ekki að granda frelsi voru.

Réttur 1937. Einar Olgeirsson.

bls. 21

Þegar sjálfstæði Íslands og "eilífu
hlutleysi" var lýst yfir 1918, þá var
lítt hugsað um valdið, sem tryggði það,
að þetta sjálfstæði yrði meir en á papp-
firmum. Menn lifðu í vímu "wilsonskra"
hugmynda um "rétt" og "eilífan frið".
Ekkert stórveldi hefir enn tekið að sér
að tryggja frelsi Íslands. Brezki flot-
inn hefir veriðvaldið, sem "varðveitti"
sjálfstæði Íslands, - og það er sem
úlfur gæti sauða.

Nú ríkja tímar, sem fasisminn hefir
sett mark sitt á, tímar ofbeldis í
alþjóðaviðskiftum, - samningarofa og
ótakmarkaðrar valdbeitingar. Framferði
Ítalíu við Abessiníu og Ítalíu og Þýzka-
lands við Spán, bendir á við hverju við
megum búast. Að vísu getur brezki flot-
inn verið oss vernd gegn Þýzkalandi, en
hver tryggir frekar beitingu hans þá
en í Abessiníustríðinu.

Á þessum tímum er áframhaldandi utan-
ríkispolitísk einangrun Íslands glæpur.
Þrátt fyrir stóra ágalla er þó Þjóða-
bandalagið nú orðið bandalag friðar-
ríkja, þar sem smáþjóðir hafa þó nokkurn
möguleika til að fá vernd gegn ofbeldi,
þó veikt hafi það verið til þessa. En
einnmitt vegna þeirrar gerbreytingar, sem
orðið hefir á eðli Þjóðabandalagsins við
það, að ófriðarseggirnir Þýzkaland og
Japan hafa úr því farið, en eindregnasta
ffiðarríki heimsins, Sovétríkin, gengið í
það, - er það skylda vinstri stjórnar á
Íslandi að láta Ísland nú ganga í það og
gera hið ýtrasta til að ná þar sem beztri

samvinnu við þau ríki, sem vernda
vilja frið og rétt smáþjóða - og
þeirra eru Sovétríkin fremst.

Réttur 1937. Steinn Steinar: Don
Quijote.

bls. 128

Þessi auðugi maður,
sem myrðir og brennir,
og járnuðum hæl
treður jörð hinna snauðu,
hann skal falla.
Það er hann, sem er óvinur minn.

Réttur 1937.

bls. 278

Að afkoma fólks í Rússlandi hefir batnað, kemur til af þeirri staðreynd, að aukning framleiðslunnar á nauðsynjavörum hefir orðið miklu meiri en sem svarar fólksfjölguninni. Skóframleiðslan t.d. óx frá 85 millj. þör 1932, upp í 140 millj. 1936. Og í ár á hún að komast upp í eina skó á hvern íbúa.

Réttur 1937.

bls. 279

En þótt afkoma fólks hafi þannig batnað mjög mikið, eru þó húsnæðis-erfiðleikarnir ennþá miklir. Það væri samt óréttmætt að skella skuldinni af því á sovétstjórnina. Hennar sök er aðeins í því falin að hafa með því að bæta lífsafkomuna í bæjunum oraskað það, að milljónir bænda hafa flutt þangað úr sveitinni, þar sem kröfur þeirra um húsnæði fóru ekki á keisarátímanum fram á annað en bjálka-kofa með leirgólfi.

Réttur 1937. Björn Franzson.

bls. 122.

Auðvitað gatu jafnvel sameinuð Norður-
lönd aldrei orðið hervald á borð við
Þýskaland. Slíkt varnaðbandalag gegn
fasismanum yrði því, ef það atti að ná
tilgangi sínum að fullu, að tengjast
bandalagi við önnur lýðræðisríki, og
þá sérstaklega Sovétríkin, raunveruleg-
asta lýðræðisríki heimsins.

Réttur, 2.hefti, 1930. Úr greinninni:
"Skipulagsmál verkslýðsins." eftir Brynj.
Bjarnason,

Bls. 337

"Það var sameiginlegur hagur allrar
alþýðu í Rússlandi að fylkja sér undir
merki Lenins. Og þó var meginþorri rúss-
neskrar alþýðu andvígur kenningu Lenins,
allt til þess að byltingin varð að veruleika."

Bls. 344

"Alls staðar þar sem verkamenn eru
samankomnir, þurfa kommúnistaflokkarnir
að lifa og starfa. Hver verksmiðja og hver
vinnustaður á sjó og landi þarf að verða
vígur vort. Til þess eru kommúnistaflokkar
að stjórna hinni daglegu baráttu verka-
lýðsins."

bls. 345

"En þegar búið er að taka ákvörður,
verður minni hlutinn skilyrðislaust að
beygja sig undir meiri hlutann og eigi
aðeins í orði heldur og í verki. Ákvörðunum
flokksins verður hver félagi að fylgja janf
ótrautt, þó hann hafi verið þeim andvígur.
Harður agi verður að ríkja."

Réttur, 2.hefit, 1930. Úr greininni:
"Straumhvörf." eftir Einar Olgeirsson.
bls. 323

"Alþýðusambandsstjórnin létur gersamlega ónotað það afl, sem í verklyðssamtökunum felst. Samúðarverkföll eru fordæmd, allsherjarverkföll ekki einu sinni notað til að hóta með."

Réttur, 1.hefit, 1930. Úr greininni:
"Byltingarhreyfingin í Kína." eftir Sverri Kristjánsson.
bls. 291

"Öll saga byltingarhreyfingarinnar á okkar öld hefir sýnt greinilega fram á, að hinar pólitísku stofnanir borgarastéttarinnar, sem hún notaði, þegar hún grauzt til valda, eins og t.d. Þingið, geta ekki verið vopn í hendi verkalyðsbyltingarinnar. Hún verður að bregða öðrum vopnum, hún verður að gera vald sitt að veruleika í öðrum stofnunum."

Réttur, 1.hefti, 1929. Úr greininni:
"Alþjóðasambönd verkalyðsins." eftir
Sverri Kristjánsson.

bls. 127

"Markmið 111. internationale er," að
berjast fyrir því, með öllum mætti, einnig
með vopnum, ef því er að skipta, að steypa
borgarastétt allra landa úr valdasessi og
skapa ráðstjórnarlýðveldi um allan heim, sem
eru millibilsástand, er varir, unz ríkisvaldið
hefir verið að fullu afnumið. Alþjóðasamband
kommúnista hyggja alræði öreiganna vera það
eina ráð, er geti frælsað mannkynið undan
ógnun auðvaldsins.""

Á sömu bls.

"Þegar verkalyður og bændur Rússlands
höfðu kollvarpað ríki borgarastéttarinnar og
stofnsett alræði sitt, hafði öreigalyður allra
landa eignast ettland, þar sem Ráðstjórnar-
Rússland var."

bls. 128

"111. internationale er samband kommúnista-
flokka um allan heim. En flokkar þessir eru
ekki einlosaralega tengdir saman, eins og
verið hafði í 11. internationale. Það er
harðsnúið samband með járnhörðum aga, þar
sem öll bræðingsstefna er rekin á dyr."

snú

Réttur 1.-2.hefti 1928. Úr gr: "Athuga-
semdir við Gothastefnuskrána." eftir
Marx, þýð. Br. Bj.

bls. 215-216

"Þegar verkamennirnir vinna að því að
skapa skilyrði fyrir samvinnuframléiðslu
í þjóðfélaginu, og þá fyrst og fremst innan
þjóðlegra takmarka, þá starfa þeir að byltingu
núverandi framléiðsluhátta og það á
ekkert skylt við stofnun samvinnufélaga með
ríkisstyrk. En hvað snertir samvinnufélög
þau, sem nú starfa, þá hafa þau því aðeins
þýðingu, að þau séu óháð verkamannasamtök,
er að engu leyti standa undir verndarvæng
ríkisstjórna eða burgeisa."

Réttur, 1. hefti, 1929. Úr greininni:
"Alþjóðasambönd verkalýðsins." eftir
Sverri Kristjánsson.

bls. 127

"Markmið 111. internationale er," að
berjast fyrir því, með öllum mætti, einnig
með vopnum, ef því er að skipta, að steypa
borgarastétt allra landa úr valdasessi og
skapa ráðstjórnarlýðveldi um allan heim, sem
eru millibilsástand, er varir, unz ríkisvaldið
hefir verið að fullu afnumið. Alþjóðasamband
kommúnista hyggja alræði öreiganna vera það
eina ráð, er geti frælsað mannkynið undan
ógnum auðvaldsins.""

Á sömu bls.

"Þegar verkalýður og bændur Rússlands
höfðu kollvarpað ríki borgarastéttarinnar og
stofnsett alræði sitt, hafði öreigalýður allra
landa eignast ættland, þar sem Ráðstjórnar-
Rússland var."

bls. 128

"111. internationale er samband kommúnista-
flokka um allan heim. En flokkar þessir eru
ekki eins losaralega tengdir saman, eins og
verið hafði í 11. internationale. Það er
harðsnúið samband með járnhörðum aga, þar
sem öll bræðingsstefna er rekin á dyr."

snú

bls. 128

"Milli þinga fer framkvæmdanefnd (E.K.K.I.)
alþjóðasambandsins með stjórn þess alla,
gefur tilskipanir og leiðbeiningar öllum
deildum þess, og eru þær skyldugar að fara
eftir þeim og hlýða þeim í öllum eignum."

Réttur 1.-2.hefti 1928. Úr gr: "Athuga-
sendir við Gothastefnuskrána." eftir
Marx, þýð. Br. Bj.

bls. 215-216

"Þegar verkamennirnir vinna að því að
skapa skilyrði fyrir samvinnuframléiðslu
í þjóðfélaginu, og þá fyrst og fremst innan
þjóðlegra takmarka, þá starfa þeir að bylt-
ingu núverandi framléiðsluhátta og það á
ekkert skylt við stofnun samvinnufélaga með
ríkisstyrk. En hvað snertir samvinnufélög
þau, sem nú starfa, þá hafa þau því aðeins
þýðingu, að þau séu óháð verkamannasamtök,
er að engu leyti standa undir verndarvæng
ríkisstjórna eða burgeisa."

Réttur 1-2.hefti, 1928. Úr greininni:
"Úr Rússlandsferð." eftir Jakop Gíslason.

bls. 166

"Þá spurði einhver hvort það væri satt,
að Rússar gefu ekki út rit eftir heimspekinginn
Kant. Rússarnir brostu aftur og sögðu:
"Nú á tímum vill enginn maður lesa Kant."
Við því þagði spyrjandinn."

Réttur 1.-2.hefti, 1928, úr ritfregn eftir
Steinþór Guðmundsson.

bls. 125

"Til íslenskra jafnaðarmanna kemur bókin
á hentugum tíma. Fyrir dyrum stendur að leiða
í garð byltinguna miklu á sviði framkvæmda
og viðskipta. Hvort sú bylting kemst á með
friðsamlegu móti, eða hún kostar hávaða brauk
og braml, veltur á því, með hve miklum
skilningi verður snúist við vandamálunum
næstu áratuginna."

Réttur, 1.-2.hefti, 1927. Úr greininni:

"Öreigalist--- Anton Hansen." eftir Einar Olg.
bls. 202

"Því - verkalýðurinn beygir sig ekki fyrir
þeim listaskoðunum borgarastéttarinnar, að
listin skuli aðeins vera til unaðar og að-
dáunar, hann er í engri þörf fyrir fegurðar-
dýrkun eina saman. Þótt hann síðar að stríði
sínu loknu, kundi að fá mæði til að njóta
listarinnar, þá getur hann nú ekki skoðað
hana sem annað en eitt af þeim andlegu tækjum,
er maðurinn beitir fyrir sig í lífsbaráttunni.
Hún verður að verða vopn hans í frelsis-
baráttunni." (leturbr. höf.)

Úr sömu grein, á sömu bls:

"Hvað á verkalýðurinn mannfélagi vorra
tíma upp að unna? Ekkert! Það verðskuldar
frá honum aðeins hatur og háð. Hatur fyrir
óréttlæti þess, fátækt, hernað og hörmungar.
Háð fyrir hrasni þess, hroka og skinhelgi."

Réttur 1.-2.hefit 1927. Úr greininni:
"Kommúnisminn og bændur." eftir Brynj.
Bjarnason.
bls. 183

"Samvinnufélögin eru ekki annað en einn
liður í aðferðum kommúnista til þess að
koma landbúnaðarframleiðslu og verzlun í
þjóðnýtt form."

Réttur 1.-2.hefti, 1927. Úr greininni:
"Ánauð nútímans." eftir Einar Olgeirsson.
bls. 110-111

"Valdánám alþýðunnar er því ef til vill
mest raun á foringja hennar. Hörð barátta
alþýðunnar er bezt skóli þeirra. Löðurmann-
leg barátta, sífellt friðarhjal og afsláttar-
samkomulag, er öruggasta ráðið til að eyði-
leggja alþýðuforingjana og flokkinn með.
Þingræðisskipulagið með öllum sínum bræðings-
stjórnnum, bitlingum og smámunasemi, er sem
kjörið til þess að laða til sín og spilla
öllum þeim "foringjum" alþýðunnar, sem ekki
standast freistingar auðs og valda."

Úr sömu grein bls. 112.

"Íslenska alþýðan mun enn síður en undir-
stéttir annara landa fer um að öðlast full-
komið frelsi án hjálpar stéttarbræðra ná-
grannalandanna. Því meir sem hún vinnur
bug á óvinum sínum innanlands og afnemur
glundroðann þar, því ápreifanlegar kemst
hún í návigi við erlenda auðhringi, sem
minnsta kosti þegar um útflutningsafurðir
er að ræða, vart verða unnir án ágættra
samtaka við neytendur viðkomandi lands. Með
sigri alþýðunnar innan þjóðarheildarinnar,
margfaldast þörfin á nánum samtökum utan

snú

Þjóðarinnar á alþjóðasamtökum. Og þau
þarf sem annað að treysta í tíma, þau eru
lengiað þroskast svo sterk verði og góð."

Réttur 11. árg. 1926. Úr greininni:
"Kommúnisminn og bændur." eftir Brynj.

Ejarnason.

bls. 108

Um ástandið í Rússlandi eftir byltinguna
1918 segir:

"Fyrstu árin neyddust þeir til að taka
háa afurðaskatta af efnaðri bændum til að
fæða rauða herinn, er hann átti sem mest í
vök að verjast fyrir útlendum og innlendum
fjandmönnum. Varð oft að nota hervald til
að ná inn sköttum þessum."

Úr sömu grein bls. 110:

"Að endingu nokkur orð um skipulagsmál
bænda í auðvaldsríkjunum. Það þarf ekki að
fjölyrða um þá öröugleika, sem eru á því,
að safna bændum í föst samtakaform. Fyrst
og fremst er kommúnistaflokkunum skylt að
starfa í þeim samtökum, sem til eru meðal
bænda, svo sem samvinnufélögum, ungnenna-
félögum, pólitískum flokkum og öðrum póli-
tískum og ópólitískum félagsskap og beina
stefnu þeirra eftir því sem auðið er inn á
brautir stéttabaráttunnar."

Réttur 9. árg. 1924,

Úr greininni: "Baráttan um heimsyfirráðin."
bls. 66

"-----í Norður- og Vestur-Evrópu eru þeir (jafnaðarmenn) á góðum vegi, og þó mikill hluti verkalýðsins þar ennþá trúir á, að hægt sé að framkvæma jafnaðarstefnuna á þingræðislegan hátt, þá er það ekki nema eðlilegt, menn verða víðast hvar að reyna sjálfir til að læra af reynslunni og sjálf-sagt að menn reyni fyrst friðsamlega framkvæmd áður en gripið er til byltingar. En ástandið í Mið- og Suður-Evrópu er sorgleg sönnun þess, hve hættulegt það getur orðið alþýðunni að láta þingræðið og yfirborðs-lýðræðið auðvaldsins blekkja sig."

Réttur 9. árg. 1924, bls. 54

Úr greininni: "Byltingin í Þýzkalandi."

"Rosa Luxemburg benti á þýðingu verkfallanna fyrir frekari gang byltingarinnar, að það væri nauðsynlegt, að vinna verkalýðinn og smábændurna í sveitinni fyrir byltinguna. Til þess alls þurfi góða æfingu fyrir öreigalýðinn."

Úr frásögn af stofnþingi þýzka kommúnistaflokksins 1918.

Réttur 9. árg. 1924,

Úr greininni: "Baráttan um heimsyfirráðin."
bls. 66

"-----í Norður- og Vestur-Evrópu eru þeir (jafnaðarmenn) á góðum vegi, og þó mikill hluti verkalýðsins þar ennþá trúir á, að hægt sé að framkvæma jafnaðarstefnuna á þingræðislegan hátt, þá er það ekki nema eðlilegt, menn verða víðast hvar að reyna sjálfir til að læra af reynslunni og sjálf-sagt að menn reyni fyrst friðsamlega framkvæmd áður en gripið er til byltingar. En ástandið í Mið- og Suður-Evrópu er sorgleg sönnun þess, hve hættulegt það getur orðið alþýðunni að láta þingræðið og yfirborðs-lýðræðið auðvaldsins blekkja sig."

Réttur 9. árg. 1924, bls. 54

Úr greininni: "Byltingin í Þýzkalandi."

"Rosa Luxemburg benti á þýðingu verkfallanna fyrir frekari gang byltingarinnar, að það væri nauðsynlegt, að vinna verkalýðinn og smábændurna í sveitinni fyrir byltinguna. Til þess alls þurfi góða æfingu fyrir öreigalýðinn."

Úr frásögn af stofnþingi þýzka kommúnistaflokksins 1918.

Réttur 7. árg. 1923. bls. 6.

Úr greininni: "Náttúruréttur og vinna."

"Hversu hátt sem verkamönnum tekst að skrúfa kaup sitt, og stytta vinnutímann, þá kemur það að engum notum. Jarðarverðið gleypir það sem ávinnst jafnharðan, tekur það í hækkuðu verði allra lífsnauðsynja, fyrst og fremst með hækkuðum lóðagjöldum og húsaleigum,"

Réttur, 1934. Úr greininni: "Borgarastyrjöldin í Austurríki." eftir Björn Franzson. bls. 49.

"Hin stórkostlega þýðing hinnar völdugu uppreisnar austurríska verkalýðsins dagana 12.-17. febrúar er framar öllu öðru fólgin í því, að verkalýðspúsundirnar koma þar fram á þjónarsviðið í sjálfstæðri baráttu, taka að brjótast undan áhrifum hinnar sósíaldemokratísku "endurbótastefnu", rífa til grunna hinn maðksmagna hugmyndaheim stéttafriðar og borgaralegs lýðræðis og fylkja sér- að vísu sjálfkrafa og ómarkvíst að mestu leyti - undir hið blaktandi merki byltingarinnar." Neðar á sömu bls.

"Blika hins nýja tímabils byltinga og styrjalda færast ógnandi yfir kvöldhimin auðvaldsskipulagsins."

Réttur, 1934. Úr greininni: "Stéttabaráttan og hlutverk Réttar." eftir Kr.E.Andrésson. bls. 12.

"Verkalýðnum ríður á að skilja, að baráttu sína verður hann að heyja sjálfur, án tilstyrks þjóðfélagsstofnananna (réttarfars, stjórnar, skóla o.s.frv.)" bls. 13.

"Sá er enginn kommúnisti, sem ekki er fær um að standa í fylkingarbrjósti verkalýðsins eða brestur rök fyrir málstað byltingarinnar. Marzisminn og Leninisminn eru hvefgi rökprotá. Bresti Kommúnista rök, er menntunarleysi hans einu um að kenna."

Réttur, 1933. Úr greininni: "Sósíalismi eða fasismi." eftir Einar Olgeirsson. bls. 220.

"Og þessvegna á sá verkalýður, sem ætlar að afnema þetta auðvaldsskipulag, enga aðra leið en vægðarlausa dagurbaráttu fyrir hagsmunum sínum, háða með verkföllum og hvaða öðrum ráðum sem duga með rötfestu í þýðingarmestu vinnustöðvum auðvaldsframleiðslunnar og sú verkfallsbaráttu leiðir til sífellt skarpari árekstra við burgeisastéttina og ríkisvald hennar - eins og m.a. síðustu atburðirnir á Akureyri og Siglufirði sýna, - og nær að lokum hámarki sínu í vopnaðri uppreisn verkalýðsins gegn hervæddri yrir-stétt Íslands. Og í þessari úrslitabaráttu verða þeir fátaku bændur og fiskimenn, sem "milliflokkunum", enn tekst að blekkja, hinir sjálfsögðu bandamenn verkalýðsins.

Það er eina leiðin til verklyðsbyltingarinnar og sósíalismsans. Og sú leið verður eingöngu farin undir forystu Kommúnistaflokks Íslands og Alþjóðasambands kommúnista, eins og hin völduga Sovétbylting í Rússlandi og nú í Kína, bezt hefir sýnt og sannað."

Réttur, 1933. Úr greininni: "Sósíalismi eða fasismi." eftir Einar Olgeirsson.

bls. 217, Um ástandið á Spáni:

"En nú logar landið í verkföllum undir forystu kommúnista framrás fasismans hefir verið stöðvuð, þótt hann nyti góðrar aðstoðar "lýðræðisstjórnarinnar" og barátta verkalýðsins mun tvímælalaust halda áfram að aukast unz bylting hans sigrar."

Neðar á sömu bls.

"Hinum byltingarsinnaða verkalýð er ljóst, það sem 12. og 13. aðalfundur framkvæmdanefndar Alþjóðasamb. kommúnista sannaði, að hið nýja tímabil styrjalda og byltinga væri fast fyrir dyrum,--"

bls. 218

"Einnig hér á Íslandi stendur fyrir dyrum baráttan um sigur sovétbyltingarinnar eða áframhald og aukningur auðvaldsins. Undirbúningsskærur verkalýðsbyltingarinnar fara fram í dægurbaráttunni, sem verkalýðurinn hefir gegn hungurárásunum auðvaldsins og fasismanum."

Réttur, 1933. Úr greininni: "Hvað er að gerast í Þýzkalandi?" eftir Fritz Heckert, meðlim í miðstjórn Kommúnistaflokks Þýskalands.

bls. 162

"Leiðin, sem kommúnistaflokkarnir verða að fara, til þess að vinna meiri hluta verkalýðsstéttarinnar, er leið hinna blóðugu bardaga."

bls. 176

"Valdataka fasismans í Þýzkalandi felur jafnframt í sér gjaldþrot þeirrar sósíaldemokratisku falskenningar, að verkalýðsstéttin geti náð völdunum með friðsamlegum, þingræðislegum hætti."

bls. 176, neðar.

"Fasisminn sýnir fjöldanum, alveg eins og stórveldastyrjöldin 1914-1918, nauðsynina á því að hrísta af sér löghlýðnina og taka upp aðferðir ofbeldisins og borgarastyrjaldarinnar."

Réttur, 1933. Úr greininni: "Lýðræði og fasismi." eftir Brynj. Bjarnason.

bls. 142

"En lýðræði sósíalísmans birtist ekki fyrst og fremst í kosningarréttinum, heldur í því, að hinn vinnandi fjöldi, -milljónirnar- taka virkan þátt í stjórn landsins og skipulagningu hinnar sósíalístísku uppbyggingu. Alla embættismenn og starfsmenn er hægt að setja af, hvenær sem er."

Réttur, 1933. Úr greininni: "Lýðræði og fasismi." eftir Brynj. Bjarnason.

bls. 136

"Aðalatriðið er hitt, að allar þingræðis- stjórnir eru minnihlutastjórnir. Þær eru fulltrúar fyrir örlítinn minnihluta þjóðarinnar, og hafa það verkefni að halda yfirgnæfandi meiri hluta hennar í þrældómi og kúgun."

blá. 141

"Þegar kratarnir eru að telja verkalyónum trú um, að hann megi ekki beita ofbeldi, þá eru þeir að leiða hann undir fallöxina.- Afneitun ofbeldisins af verkalyósins hálfu, er sama sem að beygja seg undir ok auðvaldsins um aldur og ævi."

bls. 142

"Við kommúnistar höfum enga ástæðu til að dylja það, að meðan þjóðfélagið skiptist í stéttir - er fullkomið lýðræði óhugsandi. Á meðan stéttir eru til, er ekki hægt að komast hjá því að beita ofbeldi."

Réttur, 1933. Úr greininni: "Eflingarkommúnismans og andóf Jónasar frá Hriflu." eftir Einar Olgeirsson.

bls. 89

"Því betur sem gengur að sigra í þessari dægurbaráttu, því meir lokast öll sund fyrir auðvaldið, lokast leið þess út úr kreppunni og hámark þessa er endalok valda þess með myndun verkamanna- og bændastjórnar á Íslandi, - með byltingu verkalýðs og fátækra bændu."

bls. 90

"Þegar verkalýðsbyltingin verður á Íslandi, þá verður tvímælalaust auðvaldið búið að vopna þjóna sína vel áður. Jónas frá Hriflu og Ásgeir Ásgeirsson hjálpast að við að undirbúa þann vopnaða lífvörð þess nú: ríkislögregluna. Með lélegri vopnum og verri tækjum í hvívetna mun verkalýðurinn þá samt sigrast á þeim sakir samtaka sinna, verkfalla, kröfugangna og uppreisnanna, sem hann kemur af stað, jafnvel í her auðvaldsins sjálfs."

Réttir, 1933. Úr greininni: "Loftvoginvísar á storm." eftir Wilhelm Knorin.

bls. 52-53

"Það verður að styrkja krafta verkalýðsins og losa verklýðshreyfinguna við utanaðkomandi áhrif frjálshyndra attaníossa, færa út starfs svið byltingarhreyfingarinnar og hefja sérhverja lýðhreyfingu á herra stig. Það verður að hefja þjóðernislegu frelsisstríðin upp í byltingasinnuð lýðfrelsisstríð, safna fjöldanum inni hreyfinguna og leiða hana inn á brautir byltingasinnaðrar harðstjórnar gegn hinum afturhaldssömu arðraningjum og kúgurum allt til alræðis öreiganna.

Marx og Engels hafa aldrei hallezt að neinum kenningum í þá átt, að auðvaldsþjóðfélagið geti þróast á friðsaman hátt upp í sósíalismann og hið "hreina lýðræði" þrátt fyrir allan rógburð sósíaldemokratanna gegn þeim." (leturbr.höf.)

Réttur, 1933. Úr greininni: Loftvogin vísar á storm." eftir Wilhelm Knorin.

bls. 43

"Foringi fjöldans í þessum hildarleik byltinganna er Alþjóðasamband kommúnista, hinn alþjóðlegi flokkur verklyðsuppreisnanna og alræðis öreiganna". (Ávarp 2. þings A.K.) sem, "fylkir hinum byltingasinnaða verkalyð undir merki sín, sem leiðir milljónir hinna kúguðu og arðsognu til atlögu gegn auðmanna-stéttinni-----"

bls. 51

Um ástandið í Þýzkalandi um 1918:

"Til þess að hefja baráttuna gegn kúgun Þýzkalands, hefði verið nauðsynlegt að víkka hinn baráttuhæfa grundvöll í Þýzkalandi sjálfu með því að hefja hina víðtaku lýðhreyfingu upp í herra veldi, upp á stig byltingasinnaðrar borgarastyrjaldar gegn kúgaravaldinu og beita síðar einbeittu valdi gegn hinum afturhaldssinnuðu arðrænsstéttum. Það hefði orðið að proska hina pólitísku meðvitund fjöldans og leiða hana til markvissrar baráttu fyrir alræði öreiganna, og fyrir signi verkalyðsbyltingarinnar í nánú samstarfi við verkalyð ráðstjórnarríkjanna."

Réttur, 1933. Úr greininni: "5 ára áætluninni lokið á 4 árum." eftir Björn Franzson.

bls. 6.

"Enda er nú svo komið, að Rússland er orðið eitt hið voldugasta ríki í hernaðarlegu tilliti og undir það búið að verja hendur sínar gegn árásum hvaða auðvaldsríkis sem er.----- Nú á öreigabylting allra landa ósigrandi vígi þar sem Ráðstjórnarríkin eru, og það verður ekki metið til neinna annara verðmeta."

Réttur, 1932. Úr greininni: "Aðstaða kvenna í Sóvétríkjunum." eftir Guðj. B. Baldv.

bls. 173

"Allt raus um órofa helgidóm heimilisins er einvörðungu blekkingarvaðall í munni þeirra manna, sem jafnframt vernda eftir matti það þjóðskipulag, sem bægir milljónum manna frá því að eiga eða geta eignast heimilisfrið og ró."

bls. 174

"Hjónabandið er algert einkamál í ráðstjórnarríkjunum, að öðru leyti en því, að munur er gerður á óskráðum og skráðum hjónum í réttarfarslegum tilliti. Hjónaskilnaður fæst samstundis, án þess á þurt sé um skilnaðarástæður, ef annar aðili óskar þess."

Réttur, 1932. Úr greininni: "5 ára áætlanirnar." eftir Hauk Þorleifsson.

bls. 140

"Einræðisstjórn öreiganna verður haldið við og efld eftirföngum meðan enn eru stéttir eða stéttabrot í landinu, sem leitast við að eyðileggja hina glæsilegu uppbyggingu sósíalisms og koma á aftur auðvaldsskipulagi og einstaklingshyggju."

Réttur, 1932. Úr frásögn af Óeirðunum í
Reykjavík, 7. júlí, 1932.

bls. 124

"Almenn samúð ríkti með kröfum verka-
lýðsins og þeim, sem hún ekki náði til, hélt
óttinn við hina sterku lýðhreyfingu í skefjum.
Burgeisastéttin fékk ofurlítinn forsmekk af
valdi lýðsins yfir strætunum, en verkslýð-
urinn fann til máttar síns.-"

Réttur, 1. hefti, 1932. Úr greininni:
"Skáld á leið til sósíalismans." eftir
Einar Olgeirsson.

bls. 104

"Það, sem gefur skáldinu gildi fyrir
samtíð sína og framtíðina, er ekki einungis
list hans, - og ekki hún fyrst of fremst-
heldur erindið, sem listaverkihans eiga til
samtíðarmannanna, samræmið í boðskap lista-
verksins við skapandi framtíðaröfl mann-
félagsins. Og það samræmi næst nú á tímum
eingöngu með skáldskap í anda sósíalismans."
bls. 112

"Hetjuskapur sósíalistiskrar frelsis-
hreyfingar skapast ekki við makkið í þing-
sölunum og kaupsýsluna í bæjarstjórnunum.
-----Það er fordæmi rússnesku bylting-
arinnar, sem síðan skapar það af sósíalisma
og frelsisbaráttu, sem til er í verklyðs-
baráttu á Íslandi."
bls. 115

"Það hefir sýnt mér og samnað, að sósíal-
istisk verklyðshreyfing Íslands á hefjur
til, sem ekki myndu heldur bila, þó byssu-
kjaftar ginu við þeim og nú þegar hafa
horfst í augu við harðvítugra en þeir eru."

Rth

Réttur, 1.hefti, 1932. Úr greininni: "Viðsjá."
bls. 61.1

"Og þjóðfélagslega er takmarkið nú sett
það: að afnema álgerlega stéttirnar. Með
þróun sósíalísmans í sovétlýðveldunum fram
að 1938 mun stéttamunurinn hverfa. Hið mikil-
vægasta spor er þar með stigið í áttina til
hins stéttlausa, kommúnistíska samfélags."
bls. 61, neðar

"En sovétlýðveldin eru á verði og rauði
herinn er vígbúinn. Sovét vill frið fyrst og
fremst af öllu. "Sovét ásakist ekki annara
ríkja lönd, - en mun ekki láta eitt fet af
sínu" (Stalin). Og verkalýður alls heimsins
mun, undir forystu alþjóðasambands kommúnista
slá um það varnarhringi um gervallan heim, ef
á sovétlýðveldin verður ráðist. Það kostar
borgarastyrjöld í hverju landi, sem fremur
þann glæp að reyna að kæfa í blóði völd-
ugustu viðreisnartilraun mannkynsins,-----"

Réttur, 1.hefti, 1932. Úr greininni:
"Heimsstríð?" eftir Einar Olgeirsson.
Bls. 44

"Sovétsambandið treystir á verkalýð alls
heimsins að rísa upp til varnar, þegar auð-
valdsríkin ráðast á það, - en það létur þó
sitt ekki eftir liggja."

Réttur, 1.hefti, 1932. Úr greininni:
"Heimsstríð?" eftir Einar Ólgeirsson.
bls. 43

"Kommúnistaflokkarnir hafa nú vakið eftirtekt verkalyðsins um allan heim á stríðshættunni. Einkum fylgjast nú verkamenn hergagnaverksmiðjanna og flutningaverkamenn með í hvað framleitt er og hvert framleiðslan er send. ----- En þetta er ekki nóg. Hlutverk verkalyðsins er að hindra þessa framleiðslu og hindra að hergagnaskipin fari til Kína og Japan."

Réttur, 1.hefti, 1931. Úr greininni:
"Heilbrigðismálin í Ráðstjórnarlýðveldunum."
eftir franskan lækni.
bls. 241

"Sovéttin hafa mikla trú á vísindunum, annan guð hafa þau ekki."

Réttur, 1.hefti, 1931. Úr greininni:

"Sovjet-Kína." Fjallar um þann hluta Kína, sem þá er undir ráðstjórn.

bls. 237

"Yfirleitt leitast ráðstjórnin við að forðast allan ríkisrekstur, að undantekinni hergagna, vopna og yfirleitt framleiðslunni til rauða hersins. Á því sviði getur ráðstjórnin gert allar þær ráðstafanir, sem henni þykir henta."

Síðar á sömu bls.

"Venjulegast eru verkamannalaunin ekki ákveðin með lagaboðum." (lbr.höf.)

Réttur, 1.hefti, 1931. Úr greininni:

"Hvers vegna eru lærðir menn ekki sósíalistar?" eftir H.K.Laxness.

bls. 209

"Eins er um almenninginn, hann skynjar sjaldan þýðingu sósíasismans né gildi, nema frá þeirri hlið, sem snertir hans persónulegu hagsmuni og það má heita undantekning, ef fylgi hans við þessa kenningu er sprottin af fræðilegri samferingu."

bls. 210

"Þetta alreði tiltölulega fámenns flokks sósíasista stendur sem sagt enn þá í Rússlandi og hlýtur að standa meðan sú kynslóð er ekki útdauð, sem uppálin var til heimsku og óafmáanlegs reofilsháttar undir hinu heilaga og kristilega oki auvaldsfyrirkomulagsins. Úrættun, öfugsnúður og niðurlæging er uppeldisins vegna orðið annað eðli þessa fólks, og það eru ekki líkindi til að neinn sósíalismi geti bætt þar um."

Réttur, 1. hefti, 1931. Úr greininni:
"Byltingin í landbúnaði Rússa." eftir
Hauk Björnsson.
bls. 166.

"Þriðja og fullkonnasta stig samyrkju-
búanna er "kómúnan" Öll vinna, lönd, vélar,
skepnur og hús verða sameign. Aðeins hið
persónulega líf, daglegt vörurvari, uppeldi
barnanna o.a. verður í höndum einstaklingsins
eða fjölskyldunnar. Jafnframt miðar sam-
yrkjubúið að því að gera einnig þessar síðustu
leyfar einstaklingsrekstursins félagslegar
~~með~~ með stofnun sameiginlegra mótuneyta,
barnaheimila o.s.frv."

Réttur, 2. hefti, 1930. Úr greininni:
"Hreyfing Íslenzkrar Öreigamsku." eftir
Ásgeir Blöndal Magnússon, bls. 362-363.

"Innan skólans og annara félaga, þar sem
Öreigar eru saman komnir, skipuleggur það
(fél. ungmúnumista) starfshópa Öreiga, sem
eru þjálfaðir í anda stéttabaráttunnar.
Þessir starfshópar verða einskonar forlið
Öreiganna í skólunum, sem berst fyrir rétti
þeirra og gegn kenningum borgaranna á öllum
sviðum uppfraðslunnar. Þessir starfshópar
berjast gegn myndugleika aðstöðu kennarans og
verja rétt hvers einstaks Öreiga gegn honum.
Þeir bera fram kröfur fyrir Öreigabörnin,
ókeypis fæði, klæði og skólabækur. Þeir
standa saman um þessar kröfur og skipuleggja
jafnvel verkföll til að fá þær fram.
Hreyfingin gefur út blöð og flugrit, sem
hún dreifir um skólana og allar vinnustöðvar
þar, sem ungir Öreigar eru að starfi."

Réttur, 2.hefti, 1930. Úr greininni:
"Skipulagsmál verkalyðsins." eftir Brynj.
Bjarnason, bls. 346.

"Hér á landi þarf kommúnistaflokkurinn að skapa sér sellur í öllum verksmiðjum og verkstöðum, á hverju skipi og yfirleitt alls staðar, þar sem menn eru komnir saman að vinnu á hverskonar vinnustöðvum á sjó og landi. Ennfremur í hverju kaupúni, á hverju stórbýli og eftir því sem vér náum fótfestu meðal smábændanna í hverri sveit."

(Tilvitnun þessi er upphaf að 4-5 blaðsíðna kafla um sellustarfsemi).

Bls. 350

"Í öllum verklyðsfélögum og öðrum stéttarfélagum, þar sem kommúnistar eru félagar, mynda þeir með sér skipulagt flokksbrot eða lið (Fraktion) og jafnt hvort þeir eru í meirihluta eða minnihluta.

Liðin kjósa sér stjórn eða einn eða fleiri starfsmenn, er skipuleggja starfið og eru ábyrgir gagnvart flokknum."

Bls. 351

"Brjótí kommúnistiskur þingmaður eða bæjarfulltrúi í bág við stefnu flokksins eða samþykktir, er honum skylt að leggja niður þingmennsku eða víkja úr bæjarstjórn, ef flokkurinn krefst, ella hefir hann fyrirgert rétti sínum sem flokksfélagi."

Björn Franzson í Rétti 1938 um síðustu málaferlin gegn Trotzky-sinum.

bls. 106.

Nokkrir embættismenn og herforingjar geta ekki haft úrslitapýðingu fyrir 170 milljóna ríki.

Réttur 1938. Björn Franzson lýsir því, hvernig Þýzkaland fékk 99% atkvæða í kosningunum í Austurríki.

bls. 100.

Eins er fyrir því séð, að þeim sem þannig eru skapi farnir, að þeir helzt kjósa að sitja heima, þætti tryggara að koma á kjörstað. Hver íbúð í bæ og sveit var undir eftirliti Árásarliðsmanna, sem freisuðu kjósenda kannske ekki endilega með ókeypis bílferð á kjörstað, eins og hinir fjársterkari stjórnmalaflokkar í borgaralegur lýðræðislöndum, en þó með þeim hlunnindum, sem flestum þykir freisting meiri: að þurfa ekki að setjast í fangabúðir sem óvinur föðurlandsins.

Réttur 1938. Björn Franzson lýsir því, hvernig Þýzkaland fékk 99% atkvæða í kosningunum í Austurríki.

bls. 100

Enn sterkari sálfræðileg áhrif hafði þó efalaust hitt, að í hverri kjördeild stóðu árásarliðsmenn í fullum skróða og með skambyssu við hlið og sögðu háum og snjöllum rómi við kjósendurna, er inn komu: "Þeir, sem finna ástæðu til að leynd atkvæði sínu, geta kosið bak við tjaldið." Flestir kjósendur eru þann veg gerðir, að undir slíkum kringumstæðum þykir þeim tryggara að hverfa ekki bak við tjaldið, en setja kross í stóra hringinn, að árásarliðsmönnum ásjáandi.

Réttur 1941.

bls. 54

Engels er þá þegar orðinn þeirrar skoðunar, að verkalyðurinn verði sjálfur að sækja rétt sinn í hendur borgarastéttarinnar, og að sá réttur verði ekki látinn af hendi fyrir vinmæli ein, heldur að unnum sigri í þjóðfélagsbyltingu. Allar raunhafar samkomulagsleiðir milli auðmanna og öreiga séu útilokaðar.

Réttur 1941. Innlend viðsjá eftir Brynjólf Bjarnason. Úr ávarpi miðstjórnar sósíalistaflokksins 2. september. bls. 120

"Sósíalistaflokkurinn hefur hvað eftir annað aðvarað íslenzku þjóðina um hættuna, er af fasistum stafaði, krafist þjóðfylkingar gegn honum og ráðstafana til verndar sjálfstæði landsins. 1. desember 1938 lagði Sósíalistaflokkurinn til að leitað væri sameiginlegrar tryggingar Sovétríkjanna, Bretlands og Bandaríkjanna á sjálfstæði Íslands."

Réttur 1941. Innland viðsjá eftir Br.
Bjarnason.

bls. 132

Með bandalagi Sovétríkjanna og Bretlands
sem framsýnustu forustumenn þessara
ríkja, Stalin og Chruchill, börðust
fyrir að myndað yrði fyrir stríð, er
nú í smíðum alheimsbandalag frelsis-
unnandi þjóða, sem ráða mun niðurlögum
nazismans.

Réttur 1941. Innland viðsjá eftir Br.

Bjarnason. Ávarp miðstj. Sósíalistafl.

bls. 132

"Það er allt í veði í þessari styrjöld,
allt, sem gerir líf manna þess vert
að lifa því. Það er skylda hvers
frelsisunnandi manns og konu að stuðla
að sínu leyti að ósigri fasismans og
afturhaldsins. Og það er alveg sér-
staklega heilög skylda hvers sósíalista
að vinna sleitulaust að því, að hin
níðingslega árás á ríki sósíalismans
verði árásaríkinu að falli. Og fyrir
sósíalista, sem tilheyrir varnarlausri
smáþjóð, sem á allt á hattu, ef ein-
ræði auðvaldsins sigrar, verður alþjóð-
leg skylda hans við stefnu sína og mann-
félagshugsjón um leið að helgri þjónustu
við land sitt og þjóð".

Réttur 1941. Innland viðsjá eftir
Br. Bjarnason. Ávarp mistj. Sósíalistafl.
bls. 133

Sósíalistaflokkurinn skorar alvarlega á
alla Íslendinga að hrísta af sér allt
það andværaleysi, sem fyrri einangrun
landsins skapaði, en núverandi peninga-
straumur í landinu á sinn þátt í, þá
skoðun að vér verðum alltaf bara áhorf-
endur að hildarleiknum.

Réttur 1941.

bls. 136

Rödd úr hópnum.

Á vinnustað einum nú í haust var rætt
um Finnlandssöfnunina. Haldið var
spurnum fyrir um það, hve margir við-
staddir y hefðu tekið þátt í henni,
og þóttu þeir grunsamlega margir,
sem neituðu að hafa tekið þátt í
því fremdarverki. Þá sagði einn í
hópnum: "Ég skal viðurkenna það alveg
eins og er, að ég gaf tvær krónur.
En nú vildi ég gefa fimmtíu krónur
til að ég hefði aldrei gefið þær
tvær krónur".

Réttur 1942. Samþykkt á 3. þingi
Sósíalístaflokksins sem skilyrði
fyrir þáttöku flokksins í ríkisstjórn.
bls. 103
Réttarfari og hegningarlöggjöf verði
breytt í frjálslyndara horf.

Réttur 1942- R. Palme Dutt: Örlaga-
stund heimsins.

bls. 154.

Sovét-brezka bandalagið kom eins og
hjálpraði og ný von, er vakti nýjan
móð í brjóstum manna. Hinir gömlu
 dagar hrokalegrar afstöðu og viður-
kenningar með hangandi hendi eru
horfnir. Sjálf tilvera brezku þjóð-
arinnar er nú tengd þessu bandalagi.
Efalaust hefði betur farið á, að þessi
skilningur hefði komið fyrr. Hefði
hann verið fyrir hendi fyrir 6 árum
síðan, þegar Kommúnistaflokkur Bretland
fyrst mælti með slíku bandalagi, hefði
þessi skilningur orðið ofaná fyrir 5
árum, 4 árum, 3 árum, jafnvel 2 árum.-
Þá hefði enn verið unnt að koma í veg
fyrir þessa styrjöld.

Réttutý 1942. Sverrir Kristjánsson:
Heimsstríð og heimshorfur.

bls. 30

Á árunum fyrir heimsstyrjöldina hina síðari hafði verið látlaust barizt fyrir sameiginlegu öryggi þeirra ríkja, sem mestur háski var búinn af sókn fasistaríkjanna. Ráðstjórnarríkin stóðu þar fremst í flokki, er reynt var að koma upp órofinni virkjalínu gegn alþjóðlegum árásum nazismans.

Réttur 1943.

"Ósvikið Engels-ráð" gefið Karl Marx.
bls. 122

"Vertu ekki alveg svona samvizkusamur með ritið þitt. Það verður hvort sem er alltof gott handa lesendunum. Það er aðalatriðið, að bókin sé skrifuð og gefin út; snöggu blettina sem þú veizt um sjálfur, sjá asnarnir ekki."

Réttur 1943

bls. 125

Það var fjarri Engels að æsa gegn styrjöldum almennt á siðferðisgrundvelli, í anda grunnfærinnar upplýsingastefnu, hann reyndi í þess stað að skilja sögurök styrjalda, og vakti með því ákafa vandlætingu hinna mjög-talæandi lýðræðismanna.

Réttur 1943

bls. 124

Uppnefnið "hershöfðinginn" ávann Engels sér með himu ákafa og ræki-lega námi í herfræðum. Einnig þar fór saman "gömul hneigð" og bein þörf byltingarhreyfingarinnar. Engels reiknaði með hinni "stórkostlegu þýðingu sem la partie

militaire hefði í næstu byltingu." Reynslan af þeim liðsföringjum, er barizt höfðu fólksins megin byltingarárin, var ekki sem best. "Þetta hermennskupakk", segir Engels, "er gegnsýrt af ótrúlega smásmyglislegri hóp-hugsun. Það hatast innbyrðis, ófundar hvað annað eins og skólastrákar um hvern minnsta frama; en gegn þeim sem ekki eru hermenn er það alltaf einhuga."

Réttur 1944.

bls. 81

Stalin:

"Verkamenn kvarta sí og æ yfir því,
að það sé enginn húsbóndi í verk-
smiðjunni, ekkert skipulag. Vér getum
ekki lengur þolað, að verksmiðjum
vorum sé breytt úr framleiðslustöðvum
í umræðufélög."

Réttur 1944. - bls. 80

Stalin:

"Vér getum ekki lengur þolað, að
hreinsaranum sé greidd sömu laun og
járnsmiðnum, einlestarstjóranum sömu
laun og skrifstofumanninum...."

Réttur 1944.

bls. 89

Hin raunverulegu laun skiptust auðvitað í fleiri flokka, því að margir ákvæðisverkamenn framleiða og vinna miklu meir en mælikvarðiinn segir fyrir um, en seinvirkir verkamenn framleiða hinsvegar minna. Þegar tekið er tillit til þessa, má vel vera, að meðallaun hálaunaflokkanna séu fimm til sex sinnum hærri en í láглаunaflokkunum.

Réttur 1944.

bls. 96

Um sama leyti voru setta á skólagjöld í háskólum og æðri menntastofnunum (undanþegnir voru nemendur, sem sköruðu fram úr í námi), og hefur þetta að líkindum verið gert til þess að aftra mönnum, sem við mundum kalla að hefðu ekki sérstaka hæfileika til æðri menntunar, að ganga háskólabrautina og beina þeim inn í iðnskólana.

bls. 99 - Einar Bragi

... að um það bil 4/5 þeirra, sem ganga undir inntökupróf í fyrsta bekk Menntaskólans í Reykjavík, til dæmis, verða frá að hverfa vegna húsnæðisleysis. Þessi mikla takmörkun hefur leitt til óhóflega harðrar samkeppni um efstu sætin.

Réttur 1944. Einar Bragi

bls. 106

Allir menntamenn og fjölmargir fleiri kannast við þessa setningu, sem þykir alveg gullveg lífsspeki í þjóðfélagi auðvaldsins á Íslandi: "Fátækir strákar mega ekki hugsa um stelpur, meðan þeir eru að læra." Þetta þýðir: Þeir, sem ekki eru nægilega loðnir um lófana, eiga engan rétt á því að svala kynhvötum sínum eða njóta ánægjunnar afheilbrigðu samlífi við hið fagra kyn. Þeir eiga að bæla slíkar tilfinningar niður. Þar eru einkaréttindi þeirra, sem hirða arðinn af störfum hinna, sem vermætin skapa og ávaxta gæði jarðarinnar.

Réttur 1944. Einar Bragi lýsir því ef íslenskur stúdent álpast til þess að fara að læra erlendis.

bls. 108

Við lítum inn til hans um vetur, er dimmsvöl nóttin hvelfist yfir hallir stórborgarinnar og hreysi. Á köldu kvistherbergi á hanabjálka liggur hinn íslenski námsmaður og spýtir blóði. Honum elnar sóttin, er á nóttina líður. Mátturinn þverr, ráð og ræna hverfa. Þegar dagskoman þokast upp á frosttæran vetrarhimininn, liggur hann með brostin augu undir rifinni, íslenskri dúnsang.

Réttur 1940. Erlend viðsjá.

bls. 107.

Sovétríkin eru langöflugasta herveldi heimsins. Þau munu ekki ótilneydd beita hernaðarstyrk sínum í styrjöld. En sanní menn til: Hvor aðilinn sem ósigur bíður í þeirri styrjöld, sem nú er háð, þá munu Sovétríkin í krafti síns mikla valds ráða meiru um friðarskilmála en sjálfur sigurvegarinn.

Réttur 1940. Erlend viðsjá.

bls. 101

Þrátt fyrir allt þetta hefði hrun Frakklands aldrei orðið með jafnskjótum hætti og varð, hefðu Þjóðverjar ekki beitt algerlega nýrri og tímabærri hernaðartækni, hefðu þeir ekki beitt rússneskri hernaðartækni. Því að hernaðaraðferðir þær, sem Þjóðverjar beittu í Póllandi og Frakklandi, eru í rauninni í aðalatriðum uppfundnar af bolsévíkum.

Réttur 1940. Erlend viðsjá

bls. 47

Nú er það auðvitað mál, að herforingjaraðið þýzka hafði fregnir af vígbúnaði Stalins bónda og þóttist sjá það í hendi sér, að ekki mundi vænlegt að troða illsakir við hann. Hinsvegar sáu herforingjarnir, er þeir litu í vesturátt, fyrirhyggjulitlar sálir, sem trúðu því statt og stöðugt, að öllu væri óhætt.

Réttur 1940. Erlend viðsjá.

bls. 47

Þeir (þ.e. Rússar) gættu þess að vera í vígbúnaði sínum alltaf drjúgu skrefi á undan Hitler, sáu svo um, að tryggt væri, að hann gæti aldrei haldið til jafns við þá. Í þeirri öryggiskennd, sem af slíkum ~~þýzka~~ yfirburðum leiðir, mælti Stalín í sinni háleitu ró þessi spámannlegu orð: "Þess má þó geta, að þetta háa áhættuspil stuðningsmanna hlutleysisstefhunnar gæti endað með alvarlegum óförum þeirra sjálfra". (Ræða Stalins 10. marz 1939).

Réttur 1944. Einar Bragi.

bls. 100.

, að þjóðskipulag auðvaldsins á Íslandi standi svo höllum fæti, að það þori ekki að veita alþýðunni aukna menntun, geti ekki lifað nema þegnunum sé haldið úti í svarttrætti neyðar og fáfræði?

Munum taka fram fyrir hendur Alþingis.

þjv. 10/3 1949

Úr. leiðara:

"Vakandi þjóð mun taka framfyrir hendurnar á Alþingi og ríkisstjórn, ef þeir ætla sér að leggja á þjóðina hernaðarok að henni forspurðri".

Þetta er svo sagt 1948

Þjv. 27. júní 1948 Úr leiðara "Hernaðarlega mikilvegasta stöð Bandaríkjanna."

"Sósíalistar hafa ekki dregið dul á, að fyrir íslenzku þjóðina er það barátta um líf eða dauða að hindra herstöð Bandaríkjanna hér. Hitt er nú orðið auðséð, að ofstækisfyllstu agentar ameríksks auðvalds vinna nú að því að fórna lífi og tilveru íslenzku þjóðarinnar fyrir yfirdrottunarstefnu hins egilega vestrena hervalds."

Kennsla í bardagaaðferðum gegn lögreglunni.

Þjv. 29/3 1949 Rammagrein.

"Vörn gegn árás.

Þar sem fyrirsjáanlegt er, að lögreglan og hvítliðasveitir fasista ætla að beita gasárásum á friðsamleg mótmeili reykvískrar alþýðu, skal hér vakin athygli á því, að gasárás er auðvelt að verjast með því að bregða rökum vasaklút fyrir vit sér - sérstaklega augun - þá stund, sem gasið helzt í loftinu."

Hindra skal störf Alþingis.

Þjv. 27/3 1949. Frásögn af fundi kommúnista:

"Fundurinn sýndi, að þegar bandaríkjalepparnir leggja hinn nýja landráðasamning fyrir Alþingi, munu Reykvíkingar tugþúsundum saman koma og mótmæla til að hindra, að hann verði gerður ..."

Með rauða hernum - móti ~~xxxxxxx~~ eigin þjóð

þjv. 23/3 1949

Jóhannes úr Kötlum um landráðaræðu franska kommúnistaleiðtogans ~~Thorez~~ Thorez:

"... franskir alþýðuforinginn Thorez lýsir því yfir, að hann mundi fagna rauða hernum, ef hann neyddist til að reka franskan fasistaher heim til sín aftur."

Skoðanabvingunin siðferðileg!

Þjv. 7L 10 1950 Jóhannes úr Kötlum:

" Sú skoðanabvingun, sem á sér stað í hinum sósíalska heimi, er með öðrum orðum það siðferðilega átak, sem afnám rangsnúinna og úreltra samfélagshátta krefst".

Fúleggjunum hent í virðingarskini!

Þjv. 27/5 1950

" Sakadómarrinn í Reykjavík taldi virðingu Alþingis stafa hætta af fúleggjum. En má ég biðja um meiri fúlegg - þau eru nefnilega sönnun þess, að þjóðinni er annt um þing sitt"

"Argus"

Vörðum fyrir borð öllum þjóðrembings- og friðarsinum!

Leninisminn, útg. Akureyri 1930, bls. 14

"Það var því nauðsynlegt að endurskoða og gagnrýna alla starfsemi II. Alþjóðasambandsins og vinnuaðferðir og reka á dyr allan smáborgarskapinn og skammsýnina, varpa fyrir borð öllum stjórnmalaskúmunum og liðhlaupum, þjóðrembings- og "friðar"-sósíalistum. Nú varð að kanna allt vopnabúr II. Alþjóðasambandsins, kasta burt öllum þeim vopnum, sem deig voru orðin og ryðfallin og smíða ný í þeirra stað. Án þessarar undirbúningsstarfsemi var ógerningur að hefja herför á hendur auðvaldinu. Ef þessi undirbúningsstarfsemi hefði ekki verið, þá átti verkalyðurinn það á hættu að vera ekki nægilega vopnum búinn eða jafnvel vopnlaus í baráttu þeirri, sem fyrir höndum var."

Kreddur að kvarta yfir truflun atvinnulífsins!

Leninisminn, útg. Akureyri 1930, síða 17

"Hvort hefur ekki byltingin í Rússlandi staðfest það, að pólitíska allsherjarverkfallið er hinn beztu skóli verkalyósbyltingarinnar og bráðnauðsynlegt meðal til að vígbúa og félagsbinda sem mestan hluta verkalyósins, áður en sóknin mikla er hafin á vígi auðvaldsins? Og hvað stoða þá allir þessir smáborgaralegu kveinstafir yfir truflun eðlilegs atvinnulífs og eyðslu á sjóðum verkalyósins? Er ekki auðsatt, að byltingarstarfsemin gerir að engu þessa kreddu takiferissinnanna?"

Getur ekki verið fullkomið lýðræði.

Leninisminn, útg. Akureyri 1930, síða 44

"Alræði öreiganna getur alls ekki verið "fullkomið" lýðræði, það getur ekki verið lýðræði fyrir alla, jafnt ríka sem fátaka. Alræði öreiganna hlýtur að vera ríki, sem er lýðræðissinnað að nýjum hætti (lýðræði verkamanna og alls vinnandi lýðs yfirleitt), en alræðissinnað að nýjum hætti (alræði yfir borgarastéttinni."

Kommúnistar bínir hinum öflugustu vopnum.

Þjv. 30. marz 1949 Ræða Brynjólfs Bjarnasonar við vantraustsumræðu á Alþingi. Þar hótar hann " 800 milljónum manna á samfelldu landssvæði, alla leið frá Berlín austur að Kyrrahafi og suður á Austur-Indland, bünnum hinum öflugustu vopnum nútímans."

Réttur 1939 - Úr Viðsjá eftir Sverrir Kristjánsson.

bls. 79

Nú verður heimurinn að skapa sér nýtt öryggisskipulag úr sprekum hins gamla sameiginlega öryggis. Mönnum er farið að skiljast, að sameiginlegt öryggi er eina vopnið, sem bitur á möndul hins fasistíska ofbeldis.

Réttur 1939 - J. Stalín á 18. flokks-
þinginu.

bls. 27

Í hlutleysisstefnunni kemur fram við-
leitni og ósk um að verða árásarrikkjun-
um ekki til tafar í myrkraverkum þeirra,
til dæmis að meina ekki Japan að fara
í stríð við Kína, og enn síður - stríð
við Sovétríkin, láta styrjaldaraðila
sökkva dýpra og dýpra í styrjaldar-
fenið, egna þá frá tjaldabaki til að
veikja og skaða hvor annan og koma
fram á sviðið óþreyttir, þegar þau
eru orðin örmagna, og skakka leikinn,
auðvitað "í nafni friðarins", en
ráða friðarkostum sjálfur.
Kostnaðarlítið og sniðugt.

"Fyrir bylttingaralræði öreiganna."

Ríki og bylting, útg. 1938

"... heldur líka fyrir því, að steyva borgara-
stéttinná og eyðileggja (br. letur) borgara-
lega þingræðið, fyrir lýðfrjálsu þjóðveldi
í sama stíl og kommúnan var, ead lýðveldi
verkamanna- og hermannaáðanna, fyrir
byltingaralræði öreiganna."

Þingræðið enginn grundvöllur.

Einar Olgeirsson í 13. árg. Réttar.

"Þingræðið með öllu ~~þess~~ masi þess og þvaðri,
hrafnafundum og hrossaprangi, er stofnun,
sem fáir munu telja vanlegan grundvöll til
sigurs völdugum hugsjónum ....

Út um lönd er þingræðið nú hin síðasta
blekking auðvaldsins".

Réttur 1941. Innland viðsjá eftir Br.
Bjarnason. Ávarp miðstj. Sósíalístafll.
bls. 135

Íslendingar:

Gerið skyldu yðar í því stríði, sem nú
er háð til að ráða niðurlögum fasismans.
Enginn má liggja á liði sínu. Allir
verða að vinna sleitulaust að því, að
þetta stríð verði ragnarök fasisma og
þjóðkúgunar, undirokunar og afturhalds,
hvar sem þau finnast í heiminum.

Réttur 1941. Innland viðsjá eftir Br.
Bjarnason. Ávarp miðstj. Sósíalístafll.
bls. 134

Íslenzku þjóðinni er frelsis síns vegna
nauðsynlegt að treysta vináttuböndin
við alþýðu Bretlands og bandamanna þess
og Ameríku, einnig þann hluta hennar,
sem nú klæðist herkuflí og berst með
vopn í hönd gegn sameiginlegum óvini,
jafnfram því, sem staðir er fast á
móti hverskonar ágengi erlends hers
á hagsmunum, rétt og heiður Íslendinga.
Frelsisbarátta íslenzku þjóðarinnar
verður ekki aðskilin frá frelsisbar-
áttu þjóðanna í Bretaveldi og Ameríku.

Sveinn Björnsson forseti auðmannanna.

Pjv. 16/11 1949

Úr leiðara um forseta Íslands, Herra Svein Björnsson.

"En slíka stjórn vildi forsetinn auðsjáanlega ekki. Afturhaldssjónarmið hans þekkir þjóðin einnig úr ræðum hans, sem bera þess órækan vott, að hann telur sig stéttarforseta forseta auðmannanna í Reykjavík."

Þá voru þeir góðir fræðimenn.

Pjv. 6/1 1949

Talað er um útreikninga "hinna viðurkenndustu hagfræðinga þjóðarinnar, þeirra Jónasar Haralz og Ólafs prófessors Björnssonar."

Auðvaldið sigrað í nýju stríði.

Pjv. 17/12 1950

"Ný stjórn stöðvar ekki sigurgöngu sósíal-ismans, sigurgöngu alþýðunnar. Það ætti auðvald Bandaríkjanna að hafa lært af reynslu tveggja heimsstyrjalda síðan 1914. Ný stjórn yrði tvímælalaust banabiti auðvaldsins skipulagsins í heiminum".

Sósíalisminn sigrar í næsta stríði.

Pjv. 17/12 1950. ^{"friðar-}Úr/ræðu Þórbergs Þórðarsonar um næstu stjórn:

"Eg er í engum vafa um, eftir að hafa íhugað alla málavexti, að hún verður banabiti auðvaldsins og sigur sósíalismans um allan heim."

Bandaríkjamenn hjálpsamt fólk og hleypidómalaus

Pjv. 26/8 1950 Birtur kafli úr bók Kiljans, Reisubókarkorn.

"Eg hef átt leingur heima í Bandaríkjunum en nokkru öðru landi utan heimalands míns, hátt á þriðja ár og hef þekkt persónulega fleiri einstaklinga af bandaríkjaþjóðerni en nokkru öðru þjóðerni. Það er erfitt að hugsa sér friðsamara, ljúfara og hjálpsamara fólk, eða fólk sem sé jafn vingjarnlegt og hleypidómalaust í hugsunarhætti gagnvart hverjum sem er".

Auðvaldið sigrað í nýju stríði.

Þjv. 17/12 1950

"Ný stjórn stöðvar ekki sigurgöngu sósíal-
ismans, sigurgöngu alþjóðunnar. Það ætti auð-
vald Bandaríkjanna að hafa lært af reynslu
tveggja heimsstyrjalda síðan 1914. Ný
stjórn yrði tvímælalaust banabiti auðvalds-
skipulagsins í heiminum".

Sósíalisminn sigrar í næsta stríði.

Þjv. 17/12 1950. ^{"friðar-}Úr/ræðu Þórbergs Þórðarsonar
um næstu stjórn:

"Eg er í engum vafa um, eftir að hafa íhugað
alla málavexti, að hún verður banabiti auð-
valdsins og sigur sósíalismans um allan heim."

Bandaríkjamenn hjálpsamt fólk og hleypidómalaus

Þjv. 26/8 1950 Birtur kafli úr bók Kiljans,
Reisubókarkorn.

"Eg hef átt leingur heima í Bandaríkjunum
en nokkru öðru landi utan heimalands míns,
hátt á þriðja ár og hef þekkt persónulega
fleiri einstaklinga af bandaríkjaþjóðerni en
nokkru öðru þjóðerni. Það er erfitt að hugsa
sér friðsamara, ljúfara og hjálpsamara fólk,
eða fólk sem sé jafn vingjarnlegt og hleypi-
dómalaust í hugsunarhætti gagnvart hverjum sem
er".

Kannast ekki einhver við það!

Lenínisminn, útg. Akureyri 1930. Síða 81
"Á einum og sama áfanga byltingarinnar
getur bradagaaðferðin skift um ham mörgum
sinnum, eftir því, hvort byltingin er í vexti
aða minnkun, hvort alda byltingarinnar er að
rísa eða fjara út."

Umbætur styrkja borgarastéttina, þess vegna
eru kommúnistar á móti þeim, nema til atkvæða-
vieða.

Lenínisminn, útg. Akureyri 1930 Bls. 91-92
"Endurbótasinnunum er endurbótin allt, en
byltingarstarfið hégómamál, aðeins orð, sem
hann notar til þess að slá ryki í augun á
lýðnum. Þessvegna breytast endurbætturnar
með endurbótasinnaðri bardagaaðferð undir
hinni borgaralegu drottnun og verða óhjákvæmi-
lega taki til að styrkja vald borgarastéttar-
innar og tvístra byltingunni.

Byltingasinnunum er aftur á móti byltinga-
starfið höfuðatriðið, en ekki endurbætturnar.

Byltingasinnarnir viðurkenna umbætturnar,
af því að þeir sjá í þeim tengsl milli löglegs
og ólöglegs starfs, og geta í skjóli þeirra
notað þær til að efla ólöglega starfsemi
og búa lýðinn undir að steypa borgarastéttinni

Öpólítísk félög eiga að hlíta pólítískri
leiðsögn okkar!

Lenínisminn, útg. Akureyri 1930 Síða 103
"Þetta er auðvitað ekki svo að skilja, að
hin óflokksbundnu samtök - veralýðsfélög,
samvinnufélög o.s.frv.- eigi formlega að
vera undir stjórn flokksins. Hér er aðeins
að ræða um það, að flokksmenn, sem eru í
þessum samtökum, eflaust sem áhrifaríkir
meðlimir, beiti öllum meðölum sannfæringarinn-
ar, til þess að þessi óflokksbundnu samtök
náglist sem mest verkalyðsflokkinn í allri
starfsemi sinni og hlíti pólítískri leiðsögn
hans af fúsum vilja".

Baráttan á að vera "blóðug og óblóðug, frið-
söm og ófriðsöm".

Lenínsiminn, útg. Ak. 1930 Síða 105
Alræði öreiganna er harðsnúin barátta,
blóðug og óblóðug, friðsöm og ófriðsöm. Það
er barátta á sviði hermála og atvinnumála,
uppeldis- og stjórnarbarátta við öfl og erfðis
hins gamla þjóðfélags".

Losna þarf við settjarðarvini, "þjóðrembing-
sinna og friðarvini.

Lenínisminn, útg. Ak 1930 Síða 108
"Leiðin til þess að efla og styrkja verka-
lýðsflokkana er að losa þá við takiferis-
sinnana, endurbótasinnana, imperialastana,
þjóðrembingssinnana, settjarðarvinina og
"friðar"-sinnana, sem skreyta sig nafni sósíal-
ismans."

Þeir fyrirlitu áður að draga dul á skoðanir
sínar.

Kommúnistaávarpið.

"Kommúnistar fyrirlíta að draga dul á
skoðanir sínar og fyrirtælanir. Þeir lýsa
því hiklaust yfir, að markmiði þeirra verður
ekki náð, nema með því að beita valdi og
kollvarpa öllu hinu ríkjandi þjóðskipulagi".

Sigur Vesturveldanna engu betri en nazista!

Þjv. 13. júlí 1940

"Hvaða ástæða er til að halda, að sigur Vesturveldanna verði nokkuð vitund betri en sigur Þjóðverja?> ....

Það er því ekkert val milli hernaðaraðilanna, því sérhver aðstoð, sem öðrum hvorum er veitt, þýður uppgjöf allrar baráttu fyrir friði og bætum hag þjóðanna."

Glæpsamleg heimska að berjast við nazismann!

Isvestía 9. okt. 1939

"Það er hægt að virða eða hata Hitlerismann, eins og sérhvert annað pólitískt skoðanakerfi. Slíkt er smekksatriði. En að hefja styrjöld til þess að "tortíma Hitlerismanum" er að láta glæpsamlega heimsku viðgangast í stjórnmálunum".

Að ljúga er ekki lýgi, heldur bláköld nauðsyn!

Die rote Fahne, 19. ágúst 1923

"Að nota lýgina sem baráttutæki, eins og kommúnistar gera í dagblöðunum, það er ekki að ljúga, það er bláköld nauðsyn."

Réttur 1944.

bls. 93

Í ástæðum opinberrar tilskipunar 28. des. 1938 er vitnað í dæmi um óstundvísí, um verkamenn sem komi ekki til vinnu nema fjóra eða fimm daga vikunnar og flakka frá einni verksmiðju til annarrar með stuttu millibili. Tilskipun þessi benti verksmiðjustjórum á þau fyrirmæli, að óafsakanlegar fjarvistir væru uppsagnarsök og að hægt væri að telja mönnum það til fjarvista, ef þeir kæmu tuttugu / mínútum of seint; það var enn fremur svo fyrir mælt, að forstjórar, sem létu undir höfuð leggjast að vika mönnum frá vinnu, ef þeir væri þrisvar fjarvistum á mánuði án ástæðu, eða fjórum sinnum á tveim mánuðum, skyldu sjálfir verða sóttir til sektar. Þá var og ákveðið, að í framtíðinni þyrftu menn að hafa unnið 11 mánuði á sama stað (í stað hálfs sjötta áður) til þess að öðlast réttindi til tveggja vikna leyfis með fullu kaupí, því að óprúttnir menn höfðu stundum brotið þessar reglur með því að vinna hálfan sjötta mánuð sítt í hvorri verksmiðjunni og tryggja sér þannig tvö leyfi á ári.

Einar Olgeirsson í Rétti 1938

bls. 2

Meginreglan, sem Sovétríkin berjast fyrir, er að þjóðirnar verndi sameiginlegt öryggi sitt með því að koma sameiginlega fram gegn friðarspillunum, tafarlaust og með harðfylgi.

Réttur 1937.

bls. 283.

Á ríkisbúi einu, sem ég heimsótti nálægt Rostov, voru lögstu laun 200 til 250 rúblur á mánuði með leigulausri íbúð. En hæstu laun faglarðs vélamanns voru 1500 rúblur.

Réttur 1942. Samþykkt á 3. þingi
Sósíalístaflokksins sem skilyrði
fyrir þáttöku flokksins í ríkisstjórn.
bls. 102

Í utanríkismálum sé tekin upp ákveðin
stefna með Bandamönnum og móti fas-
ismanum. Ríkisstjórnin gefi út sam-
úðaryfirlýsingu með Bandamönnum og
stuðli að virkri aðstoð Íslendinga
við landvarnir Íslands í samvinnu við
hernaðaryfirvöldin, jafnframt því sem
staðið sé á verði gegn hverskonar yfir-
gangi erlends valds hér á landi á sviði
viðskiptamála og stjórn mála. Tekið sé
upp þegar í stað gagnkvæmt stjórn mála-
samband við Sovétríkin. Leitað sé samn-
inga við Bretland, Sovétríkin og Banda-
ríkin og stjórnir annarra frjálsra þjóða

Réttur 1940. Erlend viðsjá.

bls. 103.

Hvernig stendur á því, að Þjóðverjar
gerðu ekki í fyrrahaust bandalag við
vesturveldin og snerust gegn Rússum, í
stað þess að gera sáttmála við Sovétríkin
og ráðast gegn vesturveldunum? Hver er
undirrótin að þeirri djarflegu og hugum-
stóru utanríkismálastefnu, sem Sovétríkin
hafa
~~þýtt/gétt~~ rekið að undanfögnu? Hvernig
stendur á því, að á vettvangi alþjóða-
stjórn mála virðast Sovétríkin ein geta
haft fram allt það, er þeim sýnist, án
þess að nokkurt ríki treystist til að
leggja stein í götu þeirra?

Það hefur verið lítið gert að því
að skýra þessar spurningar, og hér skal
það ekki gert til neinnar hlítar. Aðeins
skal á það bent, að skýringin á áðurtöld-
um spurningum er fyrst og fremst fólgin í
hinum gífurlega hernaðarstyrk Sovétríkjanna

Réttur 1941. Halldór Kiljan Laxness:

Mannasiðir.

bls. 2-3

Okkur finnst líka aðdánlegt, hvernig þá hinir brezku alþýðumenn, sem hér dvelja nú í herbúningi tugþúsundum saman, koma fram í landi okkar. Hin kyrrláta og hæverska framkoma þessara manna, hið þokkalega fas þeirra þrátt fyrir fátekt og hálfgildings-sveltu hermanna-skálans, kurteisí sú, sem þeir sýna manni í orðum og æði, og hið glaðvara látbragð þeirra, þrátt fyrir hið óvirðulega líf, sem þeir verða að þola hér fjarri heimilum sínum, ættingjum og ástvinum, sýnir okkur betur en allt annað hvern mann enska þjóðin hefur að geyma.

Réttur 1939 - J. Stalín á 18. flokksþinginu.

bls. 30

Allur ófriður, hversu takmarkaður sem hann er og hversu afskekktan útkjálka jarðar, sem hann snýst um, er hættulegur fyrir friðsömu ríkin.

Réttur 1941. Innland viðsjá eftir Br.
Bjarnason. Ávarp miðstj. Sósíalístafll.
bls. 133

"Íslenzka þjóðin, sem ann frelsi sínu
öllu framar og er stolt af menningar-
arfi sínum og sögu, er vissulega reiðu-
búin til að leggja fram sinn skerf til
þess að fasisminn, sem frelsi hennar og
sjálfstaði stafar mest ógn af, megi verða
að velli lagður. Íslenzka þjóðin fagnar
þeim aðgerðum, sem gerðar eru í þessu
skyni og hún mundi sízt harma þótt fas-
ismanum yrði greidd þung högg og stór
frá landi því, sem hún ein hefur byggt
í þúsund ár og ein vill byggja um alla
framtið."

Réttur 1939 - Ræða J. Stalíns á
18. flokksþinginu
bls. 27

Í raun og veru ýtir hlutleysisstefn-
an undir árásir, glæðir stríðslogana
og stuðlar að útbreiðslu stríðs allt
til heimsstyrjaldar.

Réttur 1937.

bls. 328

Þær staðreyndir, að í Sovétríkjunum eru fullkornustu verksmiðjurnar, stærstu orkuverin, stórfenglegustu skipaskurðirnir, áræðmustu landkönnuðirnir, fegurstu leikhúsin, hjartnámasta hljómlistin og hinn tígulegi Rauði her til varnar landinu - eru í rauninni landvinningar hinnar sósíalistisku byltingar, og það fer ótvírætt langt fram úr því, sem hið fræðilega ímyndunarafl gat nokkru sinni áður gert sér gæin fyrir um sósíalismann.

Réttur 1936. Björn Franzson.

bls. 71.

Eins og aðrar kreddur trúarbragðanna er kenningin um tilveru guðs algerlega órökstudd, og meir en það. Hún er alger fjarstaða.

Réttur 1934. Gunnar Benediktsson.
bls. 184-5

Kristsmýndir hafa undantekningarlítið sýnt sívolandi og sískælandi mannaumingja. Hann hefir grátið yfir öllum sköpuðum hlutum. Hann grætur yfir Jerúsalem. Hann grætur ~~yfir~~ við gröf Lazarusar, og hann grætur, þegar hann er að biðja til guðs. Í gegnum þennan eilífa grát átti hann að kenna fólkinu að vera sígrátandi, bæði í sorg og gleði. Við jarðarfarir áttu menn vitanlega að háskæla, elskendurnir áttu að gráta á brúðarþekknunum, og á sólbjörtum sumardögum áttu 14 ára ungmenntu að krjúpa skælandi inn við altari. Þannig áttu þau að staðfestast út í baráttu lífsins.

Þessum sívolandi Jesú hefir yfirstéttin haldið að alþýðunni, til þess að gera hana sem auðmjúkasta og viðráðanlegasta.

Réttur 1942. Þessi ófögnuður er í sögu eftir Ólaf Jóh. Sigurðsson.
bls. 17

Nei, fari það í helvíti! hrópaði Bjóssi og tókst allur á loft. Hann færði sig nær henni og réðst heiftarlegar á kristindóminn. Jóhannes skírari var til dæmis útsmoginn kvennaþósi, sem taldi saklausar stúlkur til að fara úr fötum og stríplast út í ánni Jórdan. Síðan leiddi hann þær bak við hól.... jæja, sleppum því! Hvað var Pétur postuli? Heigull og svikari, sem afneitaði skoðunum sínum. Hvað var Páll? Bölvaður flakkari og kaplabrinki, sem sagði eitt í dag og annað á morgun. Guðspjallamennirnir Markús, Lúkas og Matteus voru allir mestu óráðsiúbelgir og kaplabrinkar. Jafnvel Lazarus, sem þóttist vera dauður, var einnig skelfilegur kaplabrinki.

Andstæðingarnir byrftu að fá krabbamein.

Þjv. 11/6 1950

Viðtal við Aðalbjörn Pétursson í tilefni af 30 ára gullsmíðsafmæli. Hann segir:

"Hati ég nokkra menn, þá eru það þeir, sem hafa reynt að selja fósturjörðina sjálfa, og mundi gráta þurrum tárúmm þann dag, sem þeir fengju krabbamein".

Réttur 1940. Erlend viðsjá.

bls. 53.

Flestir munu nú viðurkenna, að minnsta kosti í hjarta sínu, að stefna Sovétríkjanna í Finnlands-
málum síðastliðinn vetur, hafi eingöngu markast af hernaðarlegum sjónarmiðum og að afstaða þeirra hafi verið skiljanleg og eðlileg.

Réttur 1940. Um söfnunina til
Finlands. Innland viðsjá eftir
Brynjólf Bjarnason.

bls. 38.

/ Óafmáanlegur blettur var settur á
nafn íslenska Rauða krossins, sem var
látinn standa fyrir þessari söfnun,
landi sínu til smána. Það söfnuðust
að minnsta kosti 180 þúsund krónur.
Söfnun þessi minnti mjög á safnanir
nazistanna í Þýzkalandi, og líktust
oft á tíðum meir aðferðum ræningjans,
sem heldur byssu fyrir brjóst manna
og heimtar peningana eða lífið, en
venjulegri friðsamlegri söfnun. Menn
áttu á hattu að missa atvinnu sína,
ef þeir ~~lögðu~~ ekki lögðu fram fé.

1
h

Réttur 1939. Lenin: "Öreigalýður og
styrjöld".

bls. 162

"Afstaða vor til styrjaldar hlýtur að
vera mismunandi á ýmsum tímum, í sam-
ræmi við hinar sögulegu aðstæður, inn-
byrðis af stöðu stéttanna o.s.frv.
Það væri heimskulegt að afneita þátt-
töku í styrjöldum í eitt skipti fyrir
öll og gera það að grundvallaratriði".

Réttur 1941. Innland viðsjá eftir
Br. Bjarnason. Ávarp miðstj. Sósíalistaf
bls. 134

Enginn Íslendingur getur því verið
sinnulaus um þær skelfingar sem bíða
vor, eins og annaræ þjóða, ef fasismanum
tekst að vinna bug á Rauða hernum og
öðlast mátt þann, er fylgir drottnun
yfir Ukrainu og Kaukasus. Og þótt
traust Íslensku þjóðarinnar á Rauða
hernum sé gott og hún beri og vaxandi
traust til baráttumáttar og baráttu-
vilja hinnar brezku þjóðar, /þá ber
þjóð vorri skylda til að vinna á sínu
sviði allt hvað hún megnar að því að
herstyrkur þjóðanna, sem gegn Hitler
berjast, megi verða sem **bestur** og not-
hæfastur í hvívetna, einnig hér á landi,
og vill flokkurinn leggja áherslu að
Íslenskur verkalyður og Íslenskur al-
menningur stuðli að því eftir mátti að

Réttur 1939 - Einar Ólgeirsson: Valda-
kerfi Íslands 1927-39

bls. 108

Út af fyrir sig er auðvitað ekkert
við það að athuga að sósíalísti
starfi í þjómustu ríkisins og stund-
um er jafnvel hugsanlegt að beita
embættum eða stöðum, sem þeir eru
settir í, sem vígi fyrir verkalyðs-
hreyfinguna.

Réttur 1937. 20. júní 1937 eftir J.V.

bls. 287

Hún teygir sig hingað hin kolsvarta

kló

til að klófesta sofandi lýð.

Því dugir ei lengur að doka með ró,

en djarfhuga búast í stríð.

Notaðu rétt þinn og rektu af þér

allan ranningja- og svikaher.

Réttur 1940. Erlend viðsjá.

bls. 55

Í samningatilboði því, sem Sovét-
ríkin gerðu Finnlandi í fyrrahaust,
fólst ekkert, sem skerti sjálfstæði
Finnlands. Þetta viðurkenndu Finnar
sjálfir um öll atriðin nema leiguna
á Hangöskaga, en á því atriði strönduðu
samningarnir. Þó var það ekki annað
en viðbára. Enginn neitar því nú, að
Finnar séu enn sjálfstæð þjóð, og
hafa þeir þó orðið að ganga að stórum
harðari skilmálum en farið var fram
á í fyrra, meðal annars því, að leigja
Hangöskaga.

Réttur 1943.
bls. 14

Það er ekki lengur barizt um lítið. Sam-
einaður flókkur íslenzkrar alþýðu atlar
sér ekki að vinna neitt minna en landið
allt, með gögnum og gæðum, atlar sér
allan menningararf Íslendinga.

Hermann og kommar sammála.

Þjv. 22/11 1949 Úr forsíðurgrein um tilraunir
Herm. Jónassonar til stjórnarmyndunar.

"Tveim dögum síðar hittust fulltrúar
frá Framsóknarflokki og Sósíalístaflokki
á viðræðufund um stjórnarmyndun. Á þeim
fundi kom ekki fram neinn ágreiningur um
málefnaleg skilyrði Sósíalístaflokksins, en
hins vegar lýsti Hermann Jónasson yfir því,
að myndun vinstri stjórnar væri ekki möguleg
þar sem framsóknarflokkurinn og Sósíalista-
flokkurinn hefðux ekki meirihluta á þingi."

(leturbr. Þjv.)

Réttur 1943. Einar Olgeirsson

bls. 94

Er ekki einmitt Ameríka það land, sem vér getum tekið oss til fyrirmyndar um tækni, verkhyggni og vinnuaðferðir?

Og þótt vér stöndum föstum fótum í menningu Evrópu, ættum vér þá að gleyma því, hvern ~~þess~~ þráð vér höfum sjálfir tengt milli Evrópu og Ameríku, þó smáir séum?

Og þó oss, eins og þorra Ameríkumanna líka, myndi hrjósa hugur við, ef fasistafturhald yrði þar ofan á, - munum vér samt ekki minnst þess ætíð, að þegar kúgun svarf að Íslendingum á síðustu öld, þá var Ameríka með "landrýmið sítt mikla" athvarf fjölda dáðadrengra? Aldrei skal það firnast með þjóð vorri, að "vestran óbyggð" veitti einhverjum stórbrotnasta Íslending, sem fæðzt hefur, möguleika til æðsta þroska, sem nokkur af voru skáldakyni hefur náð - þegar andans Akrahreppur

Réttur 1943.

bls. 29

Íslenskir alþjóðumenn, karlar og konur. Leggið ykkar skerf í söfnunina til Rauða kross Sovétríkjanna, gerið söfnunina svo mikla, að Íslendingum verði sómi að.

(Mætti kannske nota sem andstaðu við mótþróa þeirra við Finnlandssöfnunina).

Réttur 1939. Lenin: "Opið bréf til
Boris Souvarine".

bls. 162

"Frá sjónarmiði Marxismans er nauð-
synlegt að ákvarða stjórnmalaeðli
hverrar stýrjaldar út af fyrir sig".

Réttur 1941. Halldór Kiljan Laxness:
Mannasiðir.

bls. 7

Það er almannamál út um heim, og
frægt af bókmenntum að gáfnastig
herforingja í venjulegum kapítalista-
herjum sé hið lægsta sem hagt er að
komast utan fávítahælanna, en í venju-
legum kapítalistískum her eru hinir
heimskari pabbasynir hafðir fyrir
foringja, auðvaldsdrengrir þeir, sem
til einskis duga í borgaralegu lífi
eru settir þangað í krafti peninga
sinna, eða pabbanna.

Réttur 1940. Erlend viðsjá.

bls. 102

Og að lokum stældu þeir hernaðarkenn-
ingar bolsévika svo vel, að við lá, að
þeir gætu unnið styrjöldina á nokkrum
vikum. (Þeir höfðu sérstaklega góð
skilyrði til þess að kynnast hernaðar-
kenningum bolsevika, með því að margir
þýzkir herforingjar fengu að starfa með
rússneska hernum á tímum Weimerlýðveldis-
ins, þegar Þjóðverjar máttu ekki hafa
nema mjög takmarkaðan her, sem ekki gat
veitt herforingjum þessum verulegt starfs-
svið).

Réttur 1940. Erlend viðsjá.

bls. 54.

Þannig stóð á því, að hagsmunir
pólítískrar klíku í London réðu
því, hvernig mestur hluti íslenzku
Þjóðarinnar leit á Finnlandsmálið.
Þetta ætti að geta orðið mörgum
hollur lærdómur, svo að þeir ~~þóru~~
þáti ekki öðru sinni óhlutvanda póli-
tíska forkólfa teyma sig út í
glórulausa og tilefnislausa tryll-
ingu, sem þeir þurfa að blygðast
sín fyrir hálfu árið síðar.

Réttur 1940. Veraldarstríð og
verkalýðshreyfing.

bls. 20.

Það mun í því efni sem svo mörgum
öðrum verða reyndin, að verkalýð
og vinnandi stéttum heimsins verður
ekki önnur leið fær en þjóðbraut
sú, er hin mikla rússneska bylting
markaði fyrir tuttugu árum.

Réttur 1940. Veraldarstríð og verka-
lýðshreyfing.

bls. 16

Lausnarorð verkalýðsins í þessu stríði
er ekki að neita að berjast, heldur að
berjast sem sósíalísti, fyrir falli
yfírráðastéttarinnar í öllum stríðslöndum
fyrir valdatöku verkalýðsins, fyrir
frelsi nýlendanna og sjálfsákvörðunar-
rétti þjóðanna. Það þýðir að verkalýður-
inn má ekki linna á stéttabaráttu sinni
meðan á styrjöldinni stendur, hann
verður að halda fast við bardagarétt
sinn og beita honum gegn kúgurum sínum
og kvölurum. Mitt í ógnum stríðsins
verður verkamaðurinn, hverrar þjóðar
sem hann er, hvort sem hann er staddur
á vígvellinum eða við vinnu sína, að
starfa í þjónustu sósíalískrar hugsjón-
ar.

Réttur 1940. Lenin: Fyrirlestur

fluttur 14. október 1914.

bls. 16

"Ef stríðið hefur á annað borð brotist út, þá er óhugsanlegt að komast undan því. Maður verður að ganga út í stríðið og gera skyldu sína sem sósíalísti. Á vígvellinum hugsa menn og ígrunda ef til vill enn meira en heima hjá sér. Þangað verður maður að fara og þar verður maður að fylkja öreigalýðnum til baráttu fyrir lokatakmarkinu".

Réttur 1939. R. Palme Dutt: Styrjöldin og sósíalísmínn.

bls. 164

Verkalýðshreyfíngin skyldi einbeita baráttunni gegn heímsvaldastefnu heímalandsíns, sýna fram á blekkingar-
eðli slagorðsíns um varnarstýrjöld, neita að taka varnarstöðu fyrr en alþýðan hafði náð völdum, breyta heímsvaldastýrjöldinni í borgarastýrjöld og berjast fyrir sigri sósíalísmans, er hlýtur að verða aðaltakmark alþýðustéttanna í öllum heímsvaldastýrjöldum.

Réttur 1939. R. Palme Dutt: Styrjöld-
in og sósíalisminn.

bls. 181

Auk endurreisnar Póllands hafa Banda-
menn lýst yfir aðeins einu stríðs-
takmarki: "Útpurrkun Hitlerismans".
Hvað er meint með því? Þeirri spurn-
ingu fást ekki svarað. Að sjálf-
sögðu er kollvörpun Hitlersstjórn-
arinnar hlutverk þýzku þjóðarinnar,
en gerist ekki á þann hátt að ný
stjórn sé sett yfir landið með utan-
aðkomandi hernaðaraðgerðum.

Réttur 1939. R. Palme Dutt: Styrjöld
og sósíalisminn.

bls. 182

Einungis sterk, óháð og herská verka-
lýðshreyfing getur varið hagsmuni verka-
lýðsins gegn þessum árásum.

Réttur 1939. R. Palme Dutt: Styrjöldin
og sósíalísmínn.

bls. 182

Brezki verkamannaflokkurinn hefur
gengið til samvinnu við Chamberlain-
stjórnina, hefur "trúnaðarmenn" við
helztu ráðuneytin og hefur lýst yfir
pólítísku vopnahléi meðan á styrjöld-
inni stendur. Þessi afstaða er stór-
hættuleg hagsmunum verkalyðshreyfing-
arinnar og brezku þjóðarinnar.

Réttur 1939. R. Palme Dutt: Styrjöldin
og sósíalísmínn.

bls. 182

Í öllum styrjaldarlöndum safnast
fyrir sprengiefni. Nýlendupjóðirnar
rykkja í fjötra sína og sjá möguleika
opnast til aukinnar frelsisbaráttu.
Önnur heimsvaldastyrjöldin er hið
sögulega merki alþýðunnar í Evrópu
og nýlendupjóða heimsins. Tíminn
er kominn til að varpa af sér hlekkj-
unum og hefja nýja sókn til takmarks-
ins - sigurs sósíalísmans um allan
heim.

Réttur 1939. R. Palme Dutt: Styr-
jöldin og sósialisminn.

bls. 176

En það varð að finna leið til að
sundra samfylkingu afturhaldsaflanna.
Og 23 ágúst undirritaði sovétstjórnin
griðarsáttmála milli Sovétríkjanna
og Þýskalands.

Réttur 1939. R. Palme Dutt: Styrjöldin
og Sósíalisminn.

bls. 163

Til að leysa úr verkefnum þessum, má
búast við að nota þurfi ýmis baráttu-
form, er hvert samsvari þeim þróunar-
stigum sem myndast við hinar örskjótu
breytingar á kraftahlutföllum, er gera
má ráð fyrir.

Réttur 1939 - Einar Olgeirsson: Valda-
kerfi Íslands 1927-39
bls. 106

En með því að öðlast hinn sósíalistíska
skilning á þjóðfélaginu, sér verka-
maðurinn hvern mátt og möguleika stétt
hans hefur til að frelsa sjálfa sig
endanlega úr ófrelsi, ánauð og fátækt
með því að afnema auðvaldsþjóðfélagið
og koma á sósíalísmanum, sameign verka-
lýðsins á framleiðslutækjunum.

Réttur 1939 - J. Stalin á 18. flokks-
þinginu, um sameiningu Sovét-Úkraínu
Karpato-Úkraínu.

En séu til í reynd svo brjáláðir
menn, þá verið viss um að í landi
voru er nóg af spennitreyjum til
þess að gera þá skaðlausa. (Lófatak).
bls. 28

Einar Olgeirsson í Rétti 1938

bls. 172

Íslenzka þjóðin veður öll að vakna til meðvitundar um það, að með því að þora að beita af skörungsskap og viti þjóðfrelsi sínu og lýðræði þjóðinni sjálfri til hagsbóta, þá getur hún skapað sér hér góð kjör og öruggan rétt.